

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2031.1>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

فهزای گنڀانه وهیی له نیوان لیکدژه کاندای

پښمانی کوردی (۲۰۰۵-۲۰۱۰) به نمونه

م. ی. په خشان علی احمد

پ. ی. د. تاهیر محمد علی

زانکوی سلیمانی_کولیزی زمان/ زانکوی سلیمانی_کولیزی په روه رده ی بنه پرت

Pakhshan.ahmed@univsul.edu.iq

Tahir.ali@univsul.edu.iq

پوخته:

فهزا يه كيځكه له و پايه سهره كيپانه ي روماني له سهر بنياتده نريټ و گرنكيپه كه شي به راده يه كه، كه قورسايي رومانه كه هله ده گريټ، چونكه فهزا دهمان خاته ناو كه شي رومان و ولمان ليده كات به تامه زروپيه وه دواي روداو ده كان و سروشت و ميزاجي كار ه كته ره كان ي رومان و چاره نو سيان بكه وين و پيشبيني كوتاييه كان بكه ين، هه روه ها هه ست به جواني گيرانه وه كه ش بكه ين، به لام له گه ل نه وه شدا ده ركه وتني له ليكولينه وه نه ده بيه كاندا شتيكي تازه يه، نه مه ش له به رنه وه ي پيشتر ره خنه گر و ليكوله ره كان زياتر رويان كر دبو وه گرنكيپان و ته ركيز كرده سهر ره گه زه كان ي تري وه ك ره هه نده ناي د ولور ييه كان ي ده قي رومان و كات و كار ه كته ر و گفتو گو و روداو و هتد، بويه نه و ليكولينه وانه ي په يوه ستن به ليكولينه وه ي فهزا له گيرانه وه دا توپژينه وه ي نوين. له بهر گرنكيي بابه ته كه و كه مي ليكولينه وه له م بواره دا، نه م ليكولينه وه يه به ناو نيشاني (فهزاي گيرانه وه يي له نيوان ليكدژه كاندا روماني كوردي "۲۰۰۵-۲۰۱۰" به نمونه) ته رخانكراوه بو نه م بابه ته.

وشه كليپيه كان: فهزا، وه گير، نامو، دژ، جوولاو، داخراو.

فەزاي گىرپانەوھىي لەننئوان لىكدژەكاندا

پۇمانى كوردى (۲۰۰۵-۲۰۱۰) بە نمونە

پيشەكى:

ناونيشانى لىكۆلئىنەوھەكە برىتتيە لە (فەزاي گىرپانەوھىي لەننئوان لىكدژەكاندا، پۇمانى كوردى "۲۰۰۵-۲۰۱۰" بە نمونە). ئەم لىكۆلئىنەوھىي لە دوو بەش پىكدىت: بەشى يەكەم تيۆريە و لە زاراوہ و چەمكى فەزا دواوين، لە بەشى دووهميشدا بە شيۆھىەكى پراكتىكى، ھەولمان داوہ فەزاي گىرپانەوھىي لە نئوان كۆمەلئىك فەزاي دژ بەيەك وەك: وەستاو/ جوولائو، باو/ نامۆ، كراوہ/ داخراو، ئاودان/ خامۆش، بە نمونەى پۇمانى كوردى بخەينەپوو، ميتدۆى لىكۆلئىنەوھەكەش برىتتيە لە ميتدۆى وەسفىي شىكارىي، سنوورى لىكۆلئىنەوھەكە پۇمانى كوردى لەننئوان سالانى (۲۰۰۵-۲۰۱۰) دەگرئىتەوہ، بەلام لەبەر زۆرى پۇمانەكان، بو ھەر سالئىك پۇمانئىكمان ھەلبژاردوہ، لەبەرئەوھى نووسەرى پۇمانەكان و پووداوى پۇمانەكان جياوازن، ئەمەش واىكردوہ كەش و فەزاي پۇمانەكان لە يەكتر جياواز بىت، ھەر بۆيە ئەوانەى ھەلمانبژاردوون زياتر گونجاون بو ئەوھى لە رووى فەزاوہ كارىان لەسەر بكرئىت. ھەلبژاردنى بابەتەكەش بو ئەوہ دەگەرئىتەوہ، كە فەزا وەك چەمكىك، بايەخى كەمتر نيە لە پىكھيئەرهكانى ترى دەق (كات، شوين، پووداو و كارەكتەر)، ئەمەش ھۆكار بوو بو ھەلبژاردنى بابەتئىكى لەم شيۆھىە، چونكە كەمى لەسەر نووسراوہ و وەكو پئويست ئاوپرى لئىنەدراوہتەوہ. لە كوتاييشدا ئەنجامەكان و لىستى سەرچاوہكان و پوختەى لىكۆلئىنەوھەكە بە ھەردوو زمانى عەرەبى و ئىنگليزى خراوہتەپوو.

به‌شی یه‌که‌م: زاراوه و چه‌مکی فه‌زا

فه‌زا ئه‌و جیهانه فراوانه‌یه، که بوونه‌وه‌ره‌کان، شته‌کان و کرداره‌کان تیایدا ریکده‌خرین، مروّف چه‌ند له‌گه‌ل کاتدا کارلیک‌بکات، ئه‌وه‌نده‌ش له‌گه‌ل فه‌زادا کارلیک‌ده‌کات، ته‌نانه‌ت ده‌توانین ب‌لین: می‌ژووی مروّف له‌بنه‌مادا بریتییه له‌کارلیکه‌کانی له‌گه‌ل فه‌زادا. فه‌زا ده‌چیته‌ ناو ژیا‌نی مروّقه‌وه و له‌هه‌ر شوینیکدا بی‌ت هه‌ست به‌بوونی فه‌زا ده‌کات، فه‌زا له‌ناو مروّف و له‌گه‌ل مروّفدا ده‌ژی، له‌م‌گه‌ردوونه‌دا هیچ شتیک داب‌راو نییه له‌فه‌زا و ر‌زگاری نه‌بووه لی، هیچ بوونه‌وه‌ریکیش نییه فه‌زا له‌خو‌ی نه‌گرتی‌ت و ده‌وری نه‌دابی‌ت، له‌وانه‌یه هه‌ر ئه‌مه‌ش وای له‌حه‌سه‌ن نه‌جمی کردی‌ت ئه‌و ده‌رب‌رینه‌ی (گابریل گارسیا) بخوازی‌ت، که ده‌لی‌ت: "مروّف نه‌ک داب‌راو نییه له‌فه‌زاکه‌ی، به‌ل‌کو خودی فه‌زایه" (نجمی، ۲۰۰۰: ۴۰).

(فه‌زا) یه‌کی‌که له‌و زاراوانه‌ی، که له‌ژیر کاریگه‌ریی زمانی عه‌ره‌بی‌دا هاتووته ناو زمانی کوردییه‌وه و له‌وشه‌ی (فضاء)ی عه‌ره‌بییه‌وه وه‌رگیراوه. ئه‌گه‌ر سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگه عه‌ره‌بییه‌کان بکه‌ین وشه‌ی (فضاء) له‌روانگه‌ی فه‌ره‌ه‌نگووسه‌کانه‌وه کۆمه‌لیک واتای هه‌یه، ئه‌مه‌ش په‌یوه‌ندی به‌بینین و تیروانیانه‌وه هه‌یه بۆ وشه‌که، واته هه‌ریه‌که‌یان له‌روانگه‌ی تاییه‌تی خو‌یه‌وه لیکیداوه‌ته‌وه. (فه‌یروز ئه‌بادی) له‌فه‌ره‌ه‌نگی (المحیط)دا به‌رانبه‌ر به‌وشه‌ی فه‌زا: فراوانی، یان مه‌ودای گۆره‌پان یان پانتاییه‌کی زه‌ویی داناهه (آبادی، ۲۰۰۷: ۱۳۲۷)، به‌لام له‌(معجم المقاییس فی اللغة)دا ده‌لاله‌ت له‌فراوانی له‌شتیک یان فراوانی له‌فه‌زایه‌کدا ده‌کات: شوینیکی فراوان، له‌مه‌وه فه‌زا بریتییه له‌شوینیکی فراوان... (ابو‌الحسین، ۱۹۹۱: ۵۰۸)، لای ر‌زیش له‌(مختار الصحاح)دا فه‌زا به‌مانای گۆره‌پان یان پانتاییه‌ک له‌زه‌وی هاتووه. (الرازی، ۱۹۹۰: ۳۲۳)

له فەرهنګه رۆژئاواییه کانیشدا ئه و وشهیه ی بهرانبهر (فهزا)یه بریتیه له (Espace) یان (Space)، ئهم وشهیه (Space) له وشه ی (spatium) ی لاتینییه وه وەرگیراوه، که به مانای مهودا یان درێژی هاتوو (www.etymonline.com/)، له زمانی ئینگلیزیدا وشه ی (Space) وهک هاوواتای فهزا به کاردیت، به پیتی فەرهنګی ئوکسفۆرد بریتیه له: بۆشایی یان پانتاییه کی به کارنه هاتوو له نیوان دوو شت یان زیاتردا، یاخود له نیوان دوو خال یان زیاتردا (Simpson, 2008: 1137)، به لام له فەرهنګی لاروس (Larousse) دا هاتوو: مه به ست له (Espace) درێژبوونه کی ناروون (مبهم) ه و هه موو شتیک ده گرێته وه و دهوری دهدات. (Larousse, 2001: 155)

له بهرئه وه ی فهزا په یوه ندییه کی بنچینه یی به فله سه فه وه هه یه، بۆیه لێره دا راو بوو چوونی کومه لیک فه یله سوف له و باره وه و ده ده گرین، سه ره تا له فه یله سوفه کانی قوتا بخانه ی میلینییه کانه وه ده ستپیده که یین:

سه ره له دانی لیکۆلینه وه له فه زای رۆمان بۆ مشتومره فله سه فییه کانی نیوان ئه غریق ی و رۆمانییه کان به تاییه تی بۆ میلینی (ئایونی) و فیساکۆرسییه کان ده رباره ی چیه تی فهزا و کات ده گه رێته وه. له هه موو کتیه کانی فله سه فه دا نوو سه راوه فله سه فه له گه ل تالیس ده ستپیده کات، تالیس (۶۲۴-۵۵۰ پ.ز) بۆچوون و باری سه رنجی زیاتر مه تریالیستانه بوو، ده یگوت هه موو شت له مه تریالیکی شێداره وه، یاخود له ئاوه وه په یدا بووه، گه یشته ئه و بر وایه ی، که ئاو ماده ی سه ره کییه له گه ردوون، به هۆی ئه وه ی ماده یه کی هه ستپیکراو و به رجه ستیه، بۆیه به بناغه ی دروستبوونی گه ردوونی داده نیت، چونکه به شیکی زهوی ئاوه، هه روه ها له جه سه ته ی مرۆف، گیانه بهر، روه ک و له قولایی ده ریادا هه یه، که واته به لای تالیسه وه "ئاو، یان ش ی بریتیه له ژیان، نه بوونیشی بریتیه له مردن" (أمین و محمود، ۱۹۳۵: ۲۲).

ئانكسىماندەرس (۶۱۰-۵۴۷ پ. ز)، كە خوڭىندكارى تاليسە، دژى بۆچۈنەكەى تاليس بوو، كە ئاوى بە بناغەى دروستبوونى گەردوون دانا، ئەم بۆچوونىكى ترى ھەبوو بۆ فەزا بەوھى بى كۆتايى و بى سنوورە، ھەروھە نەخشەى جىھانى كىشا، كە ئەمەش ماناى گرنگيدان بە فەزا دەگەيەنەت. ھەستېيىكرائى تاليسى بۆ فەزا پەتكردەوھ و بەرانبەر بەمە بە ھەستېيىنەكراو ناوى دەبرد، دەيوت: مەتريال سنوورى بۆ نىيە، لاي وابوو لە دروستبوونى گىتىدا، لە پىشدا ھەوا و ئاو ئىنجا ئەستىرە و وشكانى دروستبوون، لاي وابوو ھەوا سەرچاوەى ژيان و دياردە دەروونىيەكانە (بېروانە: حرب، ۱۹۷۹، ص ۲۸)، بەمەش ناكوكى كەوتە نيوان مامۇستا و خوڭىندكارەكەى و كاريگەرىي لەسەر فەيلەسوفەكانى ئەو سەردەمە دروستكرد.

ئانكسىمىنس (۵۸۸ - ۵۲۴ پ. ز) دوايىن فەيلەسوفە لە سى فەيلەسوفەكەى مەلتيا، ئەمىش وەك تاليس واى دەبىنى بنەماى يەكەم برىتتيا لە ھەوا، بە بۆچوونى ئەم دەبىت ئاو فۆرمىكى چىكرادەى ھەوا بىت. كاتىكىش ئاو زياتر چىردەبىتەوھ ئەوا دەبىتە خاك، ھەرچى ئاگرىشە ئەوا دۆخىكى پوونكرادەى ھەوايە، واتە بەلاى ئەناكسىمىنيسەوھ ئاو و ئاگر و خاك لە ھەواوھ دروست دەبن، ئەو پىيوابوو پۆح ھەوايە، ئاگرىش ھەوايە و خەست بۆتەوھ. لەوانەيە ئەوھى وايلىكردىت بەرەو ئەوھ بچىت، كە ھەوا بنەماى يەكەمە، گرنگى ھەوا بىت بۆ بوونەوھرە زىندووھكان، چونكە ھەناسەدان و ژيان پەيوەندىيەكى بەھىزيان بەيەكەوھ ھەيە، ژيانى بوونەوھرەكان لە ھەواوھ دروست دەبىت و ھەروەك ھەناسە فەرمان بەسەر جەستەدا دەكات بەھەمان شىوھش ھەوا فەرمانرەوايى بەسەر جىھاندا دەكات، خودى ھەناسەش برىتتيا لە ھەوا يان ھەلم. لەبەر ئەمە ئەناكسىمىنس دەلەيت: "وەك چۆن ھەناسە كە ھەوايە پامان دەگرىت، بەھەمان شىوھ ھەناسەدان و ھەوا دەورى ھەموو جىھانىيان داوھ"

(الأهواني، ١٩٥٤: ٥٦)، كهواته به بۆچوونی ئەم كرۆكى مرؤف وهك هەر شتىكى تر له ههوا پىكهاتوه.

ئهگەر فەلسەفەى ميلينى چه مكى فەزای كورت كردبێتوه له مادهيهكى سهرهكيدا، كه پىكهينهرى گەردوونه چ ههستينكراو بێت يان ههستينكراو، ئهوا بۆچوونی فيساگورسييهكان جورىكه له فەزاگەرى لهناو تيۆرهكانياندا سهبارەت به ژمارهكان، كه به راي ئهوان رهگهزه يهكهمينهكانى گەردوونن، لای ئهوان ژماره جهوههەرى بوون و حەقیقهكهيهتى (بروانه: أمين و محمود، ١٩٣٥: ٣٠-٣١).

فيساگورس وهك ئانكسيمنيس باوهپى بهوه ههبوو جيهان لهناو قوللايى ههواى ناكوتادا نووقم بووه. (بروانه: أمين و محمود، ١٩٣٥: ٥٦-٦٦). يهكك له فيساگورسييهكان، كه ئهرخيتاسه (٤٢٨-٢٤٧ پ. ز) به دوو پيشنيازی تر بهشدارى كرد، كه بریتين له: "جياوازی ههيه لهنيوان شوین و فەزادا، ئەمەى دواييان (واته فەزا) جياوازه له ماده و سهربهخۆيه لى" (Jammer, 1969: 10). رايهكى تر دهبينين جياوازه له فيساگورسييهكان و لايهنگرى هزرى ميلينييهكانه، كه هيراكليتس (٥٣٥-٤٧٥ پ. ز). پيشكهشیدهکات، ئهويش ئهوهيه ئاگر مادهى سهرهكويه. هيراكليتس، كه به يهكهه فەيلهسوفى قوتابخانهى فيساگورسهكان دادهنريت، (ئاگرى به سهرچاوه و بنهپهتى ههموو شتىك دادهنا. خاوهنى تيۆرىكه، كه تاييدا دهليت: ههموو شتىك له بزووتن و گوراندایه و دهكریت شتهكان تييدا به شينهى بگوردرين، وهك ئهوهى چۆن ههموو شتىك به ئالتون دهگوردریتهوه، له دونیادا دهبيت بهردهوام چاوهپوانى گوران بيت، گورانى بهردهواميش شتىكه، كه هيراكليتس برۆای پى ههبوو، ئه وهكو هيزىكى بگور سهيرى ئاگرى دهکرد نهك وهكو رهگهزىكى لهنيوبهه. (بروانه: النشار وآخرون، ١٩٦٩: ٦٢-٦٧).

(ئەفلاتۇن)ى گەورە فەيلەسوفى يۇنانى پىئوابوو ئەو رەگەزانەى خاوەنى بونىاديكى فەزاين سنووردان و بەم جۆرەن: ئەوہى پىئى دەللىن ئاو، ئەگەر چىبووہ دەبىت بە گل و بەرد، ئەگەر جوولا دەبىت بە ھەوا و با، ھەواش ئەگەر گىرى گرت دەگۆرپىت بۆ ئاگر، ئاگرىش ئەگەر چووە يەك و كوژايەوہ دەبىتەوہ بە ھەوا، ھەوا ئەگەر چىبووہوہ دەبىت بە ھەور و تەم، ھەور و تەمىش ئەگەر چىبوونەوہ دەبن بە ئاو، بەم جۆرە تا كۆتايى شتەكان دەجوولن و گەردىلەكانيان بەپىئى ھاوشىوہىيان لە فۆرپدا يەكدەگرن.

بەم جۆرە ھەر چوار رەگەزەكە دروست بوون: ئاگر، ھەوا، ئاو و گل. ئاگر لە گەردىلەى قوچەكى پىكھاتووە، چوار پووە و وەك نووكى تىر وايە، بۆيە خىراترىن و كارىگەرترىن تەنە، ھەوا لە گەردىلەى ھەشت پالو، واتە لە دوو قوچەك پىكھاتووە، ئاوىش لە گەردىلەى بىست پالو پىكھاتووە، ھەروەھا لەبەرئەوہى گل قورستىر تەنە بۆيە لە گەردىلەى ھەشت پالو پىكھاتووە (بروانە: ئەفلاتۇن، ۲۰۱۱: ۲۳۱۲-۲۳۲۴)، كەواتە بە بۆچوونى ئەفلاتۇن گل بەم فۆرپە شەش پالوويەى گەردىلەكانىيەوہ نەبزۆكتىرىنى چوار رەگەزەكەيە و بەمەش چەسپترىن بناغەيە، ھەر بۆيە لای ئەفلاتۇن چوار رەگەزە سەرەككىيەكە سنووردان و بەپىئى يەكگرتنى گەردىلەكان و جوولانى شتەكان لەسەر شىوہىيان فەزاىەك دروست دەكەن.

ھەرچەندە لە بۆچوونەكەى ئەفلاتۇندا ھىچ شتىكى عەقلانى نادۆزىنەوہ، بەوہى شىوہى ئەندازەيى بدريت بە پىكھاتە وردەكانى رەگەزە سروشتىيەكان، بەلام (ئەرسىتۆ) بە شىوہىەكى لۆژىكىتر ئەمەى يەكلایى كردووەتەوہ و لە پرووى تىۆرىيەوہ جياكارىي كردووە لەنىوان شوین و فەزادا، بەلام تىگەكەى لە كاتى پراكتىزەكردندا كىشەى تى دەكەويت، چونكە وای دادەنىت ئەگەر شوین سنوورى دەورى بابەتى

ناوه‌پۆکه‌که‌ بیټ، ئەوا فه‌زا سنووری ناوه‌کیه‌ بۆ ده‌فری ناوه‌پۆکه‌که‌. ئەرس‌تۆ له‌ میانه‌ی ئەم پیناسه‌یه‌وه‌ شوین ده‌کات به‌ دیواری ده‌ره‌کی، فه‌زاش سنووری ناوه‌وه‌ی دیواره‌که‌ی ناوه‌وه‌یه‌، ئەو وای ده‌بینیت ده‌کرێ شوین نه‌مینیت، به‌لام فه‌زا هه‌رگیز له‌ناو ناچیت، م‌رو‌ف هه‌میشه‌ فه‌زایه‌کی دیاریکراو داگیرده‌کات، به‌لام هه‌میشه‌ هه‌مان شوین داگیرناکات (بروانه‌: غالب، ١٩٨٨: ٧٠-٧١). له‌م وته‌یه‌دا ئەوه‌مان به‌رچاو ده‌که‌ویت فه‌زا له‌ سه‌رووی ئاستی مادیه‌یه‌وه‌یه‌ و ده‌چیت ئاستی مه‌عنه‌وی و ده‌روونی م‌رو‌فه‌وه‌، که‌چی شوین ئەو شته‌ مادیه‌ ده‌نویت، که‌ ده‌وری م‌رو‌فی داوه‌ و ئیستا تیاایه‌، به‌لام له‌وانه‌یه‌ کاتیکێ تر تیاایا نه‌بیټ.

له‌ سه‌رده‌می بوژانه‌وه‌دا کاسی (Casey) جه‌خت له‌ تیروانینی قوتابخانه‌ی گه‌وره‌ی سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کان ده‌کاته‌وه‌ و له‌گه‌ل ئەفلاتوندا هاو‌پایه‌، که‌ فه‌زا پ‌یش دروستبوونی شته‌کانه‌ و ته‌نانه‌ت دوا‌ی ئەوه‌ی گه‌ردوون له‌ناوده‌چیت فه‌زا هه‌ر ده‌مینیت، شوینیش ته‌نها فه‌زایه‌کی به‌تاله‌ و ئەوه‌ ته‌نه‌کانن، که‌ له‌ فه‌زادا شوین ده‌گو‌رن، واته‌ فه‌زا به‌ چه‌سپاوی و نه‌جوولای ده‌مینیته‌وه‌. (بروانه‌: Casey, 1997: 77-78)

له‌ سه‌رده‌می نویشدا ده‌بینین (کانت) چه‌مکیکی نوێ به‌ فه‌زا ده‌دات و له‌گه‌ل شویندا باسی ده‌کات، ئەمه‌ش له‌ پ‌یگه‌ی ئەو قسه‌یه‌وه‌، که‌ ده‌لی: "پ‌یگه‌کان په‌یوه‌ندیان هه‌یه‌ به‌ به‌شه‌کانی ته‌ن یاخود فه‌زاوه‌، پ‌و‌یشن بۆ شوینیک، پ‌و‌یشتنه‌ بۆ ئەو شوینه‌ له‌گه‌ل جه‌سته‌ جوولایه‌که‌مدا، که‌ ئاراسته‌یه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ به‌ جو‌ریک واده‌رده‌که‌ویت که‌ فه‌زاش ئاراسته‌ی خۆی هه‌یه‌ و هه‌موو شوینیک ئاراسته‌یه‌یش پ‌شت به‌ جه‌سته‌ی م‌رو‌ی ده‌به‌ستیت، به‌ هه‌مان شیوه‌ شوینی به‌ به‌شیک جیا‌نه‌بووه‌وه‌ له‌ فه‌زا داده‌نا" (کنت،

١٩٨٨: ٤٧)، به لّام هايدگهر ئه وهى ږوونكردووه ته وه په يوه ندى نيوان
 فهزا و شوين دوو لايه نه نيبه، واته ته نها فهزا شوين دهيتته بوون
 و ږيگه كه به يه ك ئاړاسته دايه، بويه دهليت: "فهزا به شيك نيبه له
 شوين، به لكو شوين به شيكه له فهزا" (Heidegger, 1962, p.146)
 (. (هايدگهر) دهيه ویت دوو زار او ه له يه ك جيا بكا ته وه، ئه وه ته دهليت:
 پرد شوينه، وهك شتيكه فهزا دروست دهكات، فهزايه ك تيايدا
 ئاسمان و زهوى له دواى يه ك دين، ئه وه فهزايانه ي ږوژانه ئه وه پرده
 ده برن به هوى شوينه وه ئاماده كراون، كه بوونه كه ي له سهر كو مه ليك
 شتي وهك باله خانه كان دامه زراوه (Heidegger, 1962: 146).
 ليړه دا فهزا جياوازه له شوين، هه موو شوينه كان له خوډه گريته و
 ده يان پيچي ته وه، ته نانه ت هايدگهر ئه وه فهزايانه ي له ناوياندين،
 ئه وانه ي ده يان بينين له راست و چه پ و سهره وه و خواره وه و
 پشتمانه وه ده وريان داوين، ئه گهر ئه م شوينه تياياندا جيگر نه بن
 ئه وا بو ش و به تال ن، وهك ئه و هيه ئه شوينه به ها و گرنگي به و
 فهزايه بدن.

(سعيد يقطين) يش جياكارى دهكات له نيوان شوين و فهزادا
 كاتيک دهليت: "فهزا له شوين گرنگتره، چونكه ئاماژه دهكات به وهى
 دوورتر و قوولتره له سنووردار كړدنكي جوگرافى، ئه گه رچى له
 بنه مادا ئه مه بواړمان ددات به دواى ئه وه فهزايانه دا بگه ږين كه
 سنووردار و به رجه سته تيده په ږين بواوه شكردن به خه يالى و
 زهينى و هه موو ئه و وينانه ي له وشه ي فهزادا جيانده بيتته وه"
 (يقطين، ١٩٩٧: ٢٤٠). (يه قتين) فهزا دهكات تيشكويه كي فراوان، كه
 جومگه كانى شوين له خوډه گريته، جومگه ش ئاماژه يه به پانتاييه كي
 ته سك و سنووردار، شوينيش به يه كيك له پايه سهره كييه كانى

شیوه‌گیربوونی فه‌زا داده‌نیت. له هه‌مان بواردا (عائشة الحکمی) ده‌لێت: "فره‌یی شوینه‌کان و کۆی ئه‌و شوینه‌نه له پ‌ووی لۆژیکیه‌وه ئه‌وه ده‌خوازیت ناوی بنیین فه‌زا" (الحکمی، ۲۰۰۶: ۴۴۳)، واته کۆی شوینه جیاواز و جۆراوجۆره‌کان ده‌بیت به فه‌زا، نه‌ک هه‌ر تاکه شوینیک بۆ خۆی فه‌زا بیت.

(حمید ل‌حمدانی) وای ده‌بینیت زاراوه‌ی شوین/فه‌زا یه‌کیکه له پیکهینه‌ره‌کانی گوتاری پ‌ۆمان، له کاتی پیناسه‌کردنی فه‌زاش له گیرانه‌وه‌دا بۆ ئه‌وه ده‌چیت، که لیکۆلینه‌وه‌کان یه‌ک چه‌مکیان بۆ فه‌زا نه‌خستۆته‌پ‌وو، بۆیه ئه‌مه گوزارشته له کومه‌لێک بۆچوونی جیاواز، له چه‌ند خالێکی سه‌ره‌کیدا چ‌ریانده‌کاته‌وه که دابه‌ش ده‌بن به‌سه‌ر فه‌زادا، وه‌ک هاوتای شوین و فه‌زای ده‌قی و فه‌زای ده‌لالی و فه‌زا وه‌ک تیر‌وانراو (المنظور)، کاتیکیش ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ په‌گه‌زی یه‌که‌م ده‌بینین چ‌ریده‌کاته‌وه له ویناکردنیکێ تایبه‌ت به شوین، به جۆریک "ئ‌ه‌و ویناکردنه‌ وای لیکده‌دریته‌وه که پانتاییه‌کی شوینییه و به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی به فه‌زای جوگرافی ناوده‌بریت" (ل‌حمدانی، ۲۰۰۶: ۵۳). به‌م پێیه (ل‌حمدانی) پێی‌وايه فه‌زا شوین نییه، مادام لیکۆلینه‌وه‌که‌ش ته‌رکیز ده‌کاته سه‌ر به‌ره‌مه‌ی پ‌ۆمان ئ‌ه‌وا نووسه‌ر له پ‌ۆماندا له‌باره‌ی شوینه‌وه ده‌دویت و تیایدا گریمانه‌ی ئ‌ه‌وه ده‌کات به‌ گۆر‌پان و به‌ره‌وپیش‌چوونی پ‌ووداوه‌کان له پ‌ۆماندا ئ‌ه‌ویش ده‌گۆریت، ئ‌ه‌مه‌ش واتای ئ‌ه‌وه‌یه ناتوانرێ باسی یه‌ک شوین بک‌ریت له پ‌ۆماندا، به‌ل‌کو باسی کومه‌لێک شوین ده‌ک‌ریت "کۆی ئ‌ه‌م شوینه‌نه‌ش پێیان ده‌وتریت فه‌زای پ‌ۆمان" (ل‌حمدانی، ۲۰۰۶: ۶۳)، هه‌روه‌ها وای ده‌بینیت فه‌زا فراوانتر و گشتگیرتره له واتای شوین، پ‌ووی جیاوازی نی‌وان ئ‌ه‌و دوو زاراوه‌یه‌ش له‌و پ‌ووبه‌رده‌دا کورت ده‌کاته‌وه، که هه‌ر یه‌که‌یان له پ‌ۆماندا داگیرێ ده‌که‌ن، به‌م وته‌یه‌ش جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه، که له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی هه‌موو شوینه‌کانی ناو پ‌ۆمان به‌ زۆری فره‌ و جیاوازن، که‌واته فه‌زای

رۆمان ئەو دەیه که هه موویان له خۆ ده گریت، ئەو جیهانه فراوانه یه که هه موو پووداوه کانی رۆمان ده گریت هه، قاوه خانه و مال یان شه قام یان گۆر په پان هه ر یه که یان به شوینیکی دیاریکراو داده نرین، به پیتی ئەم دیاریکردنهش فهزا هه مه لایه نه، به لام شوین ته نها په یوه سته به بواریکی به شه کی له بواره کانی فهزاوه (بروانه: حمدانی، ۲۰۰۶: ۶۳).

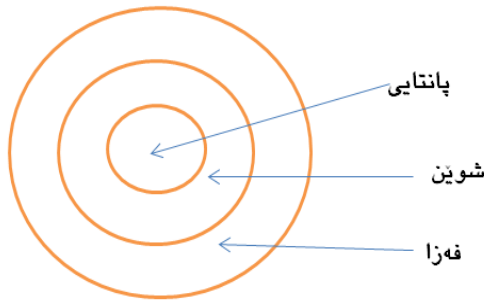
(سمر روجی الفیصل) ی لیکۆله ریش جیاوازی ده کات له نیتوان فهزای رۆمان و شوینی رۆماندا، کاتیک ده لیت: "فهزای رۆمان و شوینی رۆمان دوو زاراوه ن په یوه ندیه کی پته و له نیتوانیادا هیه ئەگه رچی چه مکه کانیان جیاوازه، شوینی رۆمان کاتیک له هه موو کۆتیک ئازاد ده کریت ده لاله له شوین ده کات له ناو رۆماندا جا چ یه ک شوین بیت یان چه ند شوینیک بیت، به لام کاتیک زاراوه ی شوین ده خهینه به رانه به فهزا به مه به سته جیاکاری له نیتوان چه مکه کانیاندا، مه به ستمان له شوین شوینیکی تاکه له رۆماندا و هه یچ مه به سته کی ترمان نییه، مه به سته شمان له فهزای رۆمان هه موو شوینه کانه" (الفیصل، ۲۰۰۳: ۷۴).

(أوریده عبود) یش پشتگیری ئەم رایه ده کات، کاتیک ده لیت: "ده کریت له پووی لۆژیکیه وه کۆی ئەم شوینه نه ناوبرین فهزا، چونکه فهزا سه راپا و فراوانتره له ده لاله تی چه سپاوی شوین" (عبود، ۲۰۰۹: ۴۰)، ئەمه ش ئەوه ده گه یه نیت، که کۆی هه موو شوینه کان پیی دهوتریت فهزا، چونکه فهزا فراوانتره له چه مکی وشه ی شوین، شوینیش به م واتایه پیکهینه ری فهزایه، له لایه که وه دابراوه له فهزا و له لایه کی تریشه وه له باری فهزادایه، واته فهزا به رده وام پیووستی به شوینه، چونکه له پیکه ی شوینه جیاوازه کانه وه دیاری ده کریت.

که واته ئەو لیکۆله رانه ی باسمان کردن وای ده بینن شوین ده لاله له یه ک شوینی تاک ده کات، به لام فهزا بریتیه له کۆی شوینه زۆره کان،

که چی (عبدالملک مرتاض) له ګرنگترین ټو لیکواله رانه، که به کارهینانی پانتایی (الحیز) به باشتر ده زانیت له فها، چونکه پیوایه "واتای زاراهوی فها له بوشاییدا پیاده ده کړی، به لام پانتایی له به کارهینانه کېدا به رهو هه لټوقین (النتوء) و کیش و قورسای و قه باره و شیوه ده چیت، له کاتیکدا پانتایی (الحیز) دیکه ی ته نگ تایبه ته به شوین ټویش بریتیه له: پانتایی جوگرافی، بویه شوین به هه موو ټووه ده وتریت که جوگرافیه، پانتایی (الحیز) یش به هه موو ټووانه ده وتریت، که جوگرافی نین" (مرتاض، ۱۹۹۸: ۱۲۱)، به لام دکتور (مراد عبدالرحمان) به دوا د اچوون بو ټومه ده کات و ده لیت: "ټم چه مکش ده بیت هوی نه مانی خودی چه مکش، بگره ده بیت هوی لیکدزی له گه لیدا، چونکه پانتایی (الحیز) له پووی زمانه وه هه موو کوپیه که، که به پیکوپیکي دراونه ته پال یه کتر... واته پانتایی ټووه یه که به سنووریکي دیاریکراو سنووربه ند ده کړیت، چونکه پانتایی شتیک سنووربه که یه تی، پاشان راست نییه بلین پانتایی ټووه یه، که سنووربه ند ناکړیت به سنووریک و کو تایی نایه ت به کو تایی، چونکه له مه دا شتیک ده ناسینین له ریگه ی دژده که یه وه ټه گه رچی واتاکه زاراهو هیسه" (مېروک، ۲۰۰۱: ۶۸)، به لام به رده وام پانتایی به سنووریکي دیاریکراوه وه به ستراره، ټه گه رچی به زور په ها کراوه، ټه مه ش ده بیت هوی لاواز کردنی تواناکه ی له له خوگرتنی پیکهینه ره کانی تری پوماندا، که دیاریکردنی مادیانیه ی هه سته کی تیده په پین، وهک فها ی ده لالی که له خوازه زمانیه کانه وه وهرده گیریت و به شیوه یه کی معنه وی دهرده که ویت.

له سه رجه م ټووانه ی له پیشتر باسما ن کرد له باره ی زاراهوی فها وه ده گه یه ټووه ی بلین: فها (space) سه راپایی و هه مه کی و فراوانتره و شوین (place) به شه کییه و سنووردارتره، جیگه (الموضع) - location) ش له شوین دیاریکراو و سنووردارتره و زیاتر به شه کییه و زیاتر دیاریکراوه، وهک له م وینه یه ی خواره ودا ده یخه یه پوو:

پوختهی ئه وهی باس کرا ئه وهیه پانتایی بۆشاییه کی خه یالکرده چ فراوان بیته یان تهنگ، جهستهیه ک داگیری دهکات، لای هه ندیک له فه یله سوفانی عه ره بیش هاوواتای شوینه، له بهر ئه مه به راورد به وشه ی فهزا کورت ده هینیت، لای هه ندیک فه یله سوفیش فراوانتره له شوین، به لام به ستراره به پانتاییه که وه، که ناکریت لینی زیاد و که م بیته له پووی درێژبوونه وه وه، لێره شدا کو تکراره و ئه و واتایه به دی ناهینیت، که وشه یاخود زاراره ی فهزا به دی ده هینیت، (حمید لحمدانی) یش پیتوایه فهزا فراوانتره له شوین و "کۆی ئه و شوینانه ی له پۆماندا هاتوون، وا دیاره لۆژیکیتره ناوی فهزای پۆمانی لی بنیین، چونکه فهزا گشتگیرتر و فراوانتره له واتای شوین، شوینیش به م واتایه پیکهینه ری فهزایه" (لحمدانی، ۲۰۰۶: ۶۳)، واته ئه و شوینه جیاوازانیه ی له دهقی ئه ده بی- به تایبه تی له پۆماندا- هاتوون به هه موویان فهزای دهق پیکه ده هین، ئه مه ش جاریکی تر ده مانباته وه بۆ واتای فهزا لای هایدگه ر که پیشتر باسمان کرد.

که واته ده توانین بلین پانتایی په گه زیکی سه نته ری- ناوه ندگیره له نیوان شوین و فهزادا، ده شی پانتاییه کی جوگرافی بیته به واتای شوین ئه گه ر سیفه تی جیگیریی وه رگرتبیت، ده شی درێژ بیته وه و سنووری نه بیته و کو تایی نه یه ت و چه مکی فهزا بدات، به جوړیک فهزاکه

گۆفاری توێژهر/ بهرگی ۳ / ژماره ۱ / زستانی ۲۰۲۰

چوارچییوهیه که، که ژینگه‌ی سروشتی و ده‌ستکردیش ده‌گریته‌وه به هه‌موو جوړ و ئه‌رکه‌کانیه‌وه و شه‌قام و هه‌موو ئه‌و شوینانه‌ش ده‌گریته‌وه که تیااندا ده‌ژین، شوین له پښه‌ی ئه‌و مروّقانه‌ی تیايدا ده‌ژین خاسیه‌ت و ده‌ده‌گریته، مروّقه‌کانیش کورترکراوه‌ی ئه‌و کاته‌ن که تیايدا ده‌ژین، کاتیش به‌و خودانه دیاری ده‌گریته.

له هه‌موو ئه‌وانه‌ی باسکران، ده‌گه‌ینه ئه‌وه‌ی، که واتا فهره‌ه‌نگیه‌کانی فه‌زا له‌نیوان دوو مه‌دلولدا دین و ده‌چن، ئه‌وانیش بریتین له:

۱. پانتایی (الحیز): شوینیکی سنووردار له فه‌زا به‌چند نیشانه‌یه‌کی دیاریکراوه‌وه.

۲. شوینیکی فراوان: گه‌وره، چ پریت یان به‌تال بیت یان ده‌شت و در بیت.

به‌شی دووهم: فه‌زای گپ‌رانه‌وه‌یی له نیوان دژه‌کاندا:

چارلز کریفل (Charles Crivel) باسی گرنگی فه‌زا ده‌کات له پرۆسه‌ی گپ‌رانه‌وه‌دا، و له‌م پوه‌وه پوښکی سهره‌کی پی به‌خشیوه، که مه‌رجه ئه‌و گپ‌رانه‌وه‌یه پش ده‌ستکردن به پشکه‌شکردنی پووداوه‌کان چوارچییوه‌ی شوین و کات دیاری بکات، ئه‌وه‌ته ده‌لته: "هه‌موو چیرۆکیک خالیکی ده‌ستپیکردنی زه‌مه‌نی و خالیکی تیکه‌لبوون به فه‌زا ده‌سه‌پینته" (جنیت و آخرون، ۲۰۰۲: ۷۳). هه‌روه‌ها رایه‌کی (هینری میترا) یش ده‌بینین له‌باره‌ی گپ‌رانه‌وه‌یی فه‌زا، ئه‌م ده‌یگه‌رینته‌وه بو سهرده‌می (به‌لزا)، که فه‌زا بووه به پیکه‌اته‌یه‌کی سهره‌کی له ئامرازی گپ‌رانه‌وه‌دا، ئه‌مه‌ش شیعریه‌تی به فه‌زای پومان به‌خشی و لیکولینه‌وه له به‌شه‌کانی ئه‌م فه‌زایه و کاریگه‌رییه‌کانی و هه‌روه‌ها ئیستاتیکه‌شی ده‌گریته (جنیت و آخرون، ۲۰۰۲: ۱۵۹)، ئه‌و پییوايه بو لیکولینه‌وه له فه‌زا پیویسته

له سه زمان ئه و تيروانينه تپه پرينين، كه فزا له ودا قه تيس دهكات ته نها چوارچيوه كه بو پرووداوه كه، به لكو "يه كيكه له و ره گزه سه ره كيانه، كه پرووداوى له سه ر داده مزيت" (جنيت و آخرون، ۲۰۰۲: ۱۴۶).

(باشلار) يش ئه وه پروون دهكات وه؛ مه به ستي له زاراوه ي فزا ئه و پاشماوانه يه، كه له شوينه وه شيوه گيرده بن، چه مكي ته سكي فزاش ده گزريت بو چه مكي فراوانتر و به ها ئه ندازه ييه كه ي تپه پرينيت بو به هايه كي بابته ي و خودى و هه روه ها خه ياليش، ئه وه ته ده ليت: "شوين، كه خه يال بوى ده چيت ناكريت وهك شوينيكي گوپينه دراو (لا مبالى) بمينته وه، كه ته نها خاوه نى په هه ندى ئه ندازه ييه، چونكه ئه وه شوينيكي مروف ته نها به شيوه يه كي بابته ي تيايدا نه ژياوه، به لكو به هه موو ئه وه وه تيايدا ژياوه كه به خه ياليدا ديت، ئيمه به ره و ئه و شوينه راده كيشرين، چونكه بوون چرده كاته وه له سنووريكدا، كه موركي پاريزگار يكردى هه يه" (باشلار، ۱۹۸۷: ۳۱)، به مه ش لاي (باشلار) مه به ست له شوين ته نها لايه نى ئه ندازه يى نيه، به لكو مه به ست ئه و شوينه واره ده روونيانه شه، كه له و شوينه وه دروست ده بن.

له ليكولينه وه سيمولوزييه كانى فزادا چاومان به لايه نى فزا دژبه يه كه كان ده كه ويئت، وهك لاي گريماس ده بينريت، كاتيك له فزاي توپولوجيدا پشت به به رجه سته كردنى كومه ليك په يوه ندى دژيه ك و جيا بوونه وه ي دوانه يى فزا ده به ستيت، نمونه يه كيشمان له باره ي ئه مه وه پى ددات، كه بريتيه له دوانه يى ئيره و ئه وي، ئه مه ش له چوارچيوه ي قسه كردنى له باره ي جيا بوونه وه ي دوانه يى له پاله واند، كه پنيوايه ناكريت (ئيره) ديارى بكرت ئه گهر به به راورد كردنى نه بيت به (ئويه)، (ئيره) ش به پي خوده كان ده گزريت، جيا بوونه وه ش ته نها به نه ريتى پرووده دات، كه له كوتاييدا بواري به ديهاتنى ئاره زوويكى دياريكراو ددات لاي بكه ر (خوده كه)، يان ريگرى دهكات له به ديهاتنى... (بروانه: نوسي، ۲۰۰۲: ۱۶۱-).

۱۶۲)، ئەمەش واتای ئەو دەیه بکەر یان بابەت جیگەیه کی دیار داگیردە کات، لە ڕێگە یەو ە پۆلێکی دیاریکراو ئەنجام دەدات، ئەو پۆلەش لەوانە یە بچیتە ناو ئەو دوالیزمە ناسراوانە ی سیمۆلۆژیاو ە، کە بریتین لە: (نێرەر/ بۆنێردراو) یان (هاریکار/ بەرھەڵستکار) یان (خود/ بابەت).

گریماس (A. J. Greimas) هاو پای (جیرار جینیت) ە، کە وای داناو ە فەزا بونیادیکی دالیی ە و بە دالی فەزایی ناوی بردو ە. کاتیک لە کتیی وینە ی ۱ (figures 1) ە کە یدا پارێکی تایبەتی کتیبە کە ی ناوانو ە (فەزا و زمان) و تیایدا باسی فەزای پۆمانی هاوچەر خ دە کات و بە لای ئەو ەو ە لە یە کگرتنی ە گەزە کانی وە ک (زمان، بیرکردن ەو ە و ەو نەری هاوچەر خ) پیکدیت و ە ەر ئەمەش چوارچێو ە ی کشتی بە چە مکی فەزا بە خشیو ە (پروانە: جنیت و آخرون، ۲۰۰۲: ۱۴)، لێرە دا (جینیت) فەزای پۆمان، دە بە ستیت ەو بە لایەنی دە لالیی ەو ە، کە دە مانبات بۆ بونیادی تر لە دەر ەو ە ی دە کە دا (بونیادی قوول)، ئەمەش لای خۆ ی ەو دە مانبات بەر ەو ئەو پە یو ەندیی ە ی لە نیوان دال (وە ک پو الە تیکی دەرە کی) و مە دلول (وە ک جە و ەریکی قوول) دا ە ی ە، لە بەر ئەمە گریماس لە قسە کردنی لە بارە ی فەزا ئەو ە جیا دە کات ەو ە، کە بونیادی کە و دە کری لە ناو دە قدا دیاری بکری ت، ئەمەش لە ڕێگە ی زمان ە و دە سفکەر ە کە و ە (بە و پێ ی ە کۆمە لیک نیشانە ی دە لالە ت بە خشە) و لە ڕێگە ی پە یو ەندیی ە کانی لە گە ل دە ق و سیاق ە دەرە کیی ە کانی دا (العجیمی، ۱۹۹۱: ۳۵-۳۶). بەمەش دە لالە تی فەزایی لە ڕێگە ی دوانە ی دال و مە دلوول ەو بەر ەم دیت، ەرو ە ها ئەو ەشی پوونکردو ەو ەو ە، کە ئامانجی یە کە می سیمۆلۆژیای فەزا ئەو ە یە لە دیاریکردنی بارودۆخ و بونیادی شتە توپۆلۆجیی ە کاند پشت بە دوو ە ەندی هاو تا و یە کسان دە بە ستیت: دالی فەزایی و مە دلولی پۆشنبیری. ئەو ەش زیادە کات، کە دالی فەزایی سەر بە جیھانی سروشتی یاخود جیھانی و اتا هاو بە شە کانە، و اتە دە توانین بیکۆ تا دە لالە ت بخوینین ەو کە

له سهر شیوهی وینهکانی جیهانی واقعی بهرجهسته دهبن (نوسی، ۲۰۰۲: ۱۷۰-۱۷۱).

(جیرار جینیت) به شیوهیهکی که میک جیاواز له فزای توپولوجی ددهوینت و رتهیدهکاتهوه فزا تهنها په یوهندی به چه مکه ئەندازه ییه که وه ههینت، به لکو له مه دا ته رکیز دهخاته سهر ئه وهی خودی فزا به پیژدهی و نه گوړ دهمینیتته وه و نا کریت ببه ستریت به هیچ شیوهیه که له شیوه ئەندازه ییه کانه وه، ئه وه ته ده لیت: "له ریگهی پیکهاتی پلانه کان و دهستنی شانکرده کانه وه، که ئیحای فزای جیومه تری ددهن و به مه ش شتیک له ئوقره یی و ئارامی دهبه خشن، ههروه ها ئه و پییوایه ئه م فزایه هه مان ئه و په ناگه ییه، که شوینی میواندارییه کی پیژدهی و کاتییه، چونکه زانست و فلهسه فهی نوئ به وردی هونه رکارییان کردووه له ونکردنی ئه و نیشانانه ی، وهک زانستی ئەندازهن له و پرووه راسته وهیه، که ده مانبات به ره و توپولوجیایه کی چاوه راننه کراو (فهزا/ زهمه ن) (فهزا/ هیلی چه ماوه/ لار، په هه ندی چوارهم) واته پرووته کی نائهن دازه یی فزا، که ئه و فزا سوورپاوه ترسناکه پیکده هینیت، له کوئ هه ندیک هونه رمه ند یاخود نوسه ری ئه مپرو پزگار بوونی خویان بنیات ناوه" (Genette, 1966: 101-102).

وهک ئه وهی (گریماس) دیارییکردووه ئیمه ش له تیروانینیکی توپولوجیه وه له فزا دهروانین و هه ولده دین شیوه راقه یه ک پینشکه شبکه ی، که له گه ل سروشتی روماندا بگونجیت، چونکه سیمولوژای توپولوجی پشت به بونیادی قوولی فزا دهبه ستیت، که تهنها له ریگهی مه دلولی رۆشنیرییه وه دهرده که ویت، ئه مه و (گریماس) وای داده نیت بونیادی پیکهاته یی گوتار شایه نی گوړانه، به هوئ به کارهینانی تاکه که سییانه ی زمانه وه، که پشت به توانا و رۆشنیرییه تاییه ته که ی تاکه که س دهبه ستیت له بونیادنانی گوتاردا، واته سهیری فزا دهکهین

وہک ھۆکاریکی پەيوەست بە ھۆکارە دەقییەکانی تری کاریگەر بە فەزا و ھەر و ھا کارتیکراو لە لایەن فەزاو، چونکە (گریماس) جەخت لە سەر ئەو دەکاتو، کە فەزا هیچ نییە جگە لە دایک، کە ئەدای مەدلۆلیکی تر دەکات لە جیاتیی مەرۆف، ئەمەش مەدلۆلی ھەموو زمانەکان، دەشکریت لە زمانەو دەنوینکردنە ناوکی و سادەکان لەبارە جیھانەو دیاری بکریت، ھەر بەشیکیش لەو زمانە سەر بە ھەمان جیھانە و بە شوینی کردە پۆلینکاری دەنوینریت و ریکخستنی جیھانی دەلالی جیگە ئیستیغلل دەکات. بە واتایەکی تر، زمان بە ھەموو جەمسەرەندییە دەلالییەکانیەو گوزارشت لە بەرجەستەکردنی بابەتی فەزا دەکات لای وەرگر بە شیوەیەکی گشتی، بۆیە فەزا لای (گریماس) واتای جیگە یاخود پیگە دەگەینیت.

لێردە ھەول دەدەین فەزای گێرپانەوایی لەنیوان کۆمەلێک فەزای دژ بەیەک بە نمونە پۆمانی کوردی بخەینەرو، کە ئەم فەزا دژانە لە یەک جیانابنەو و بەستراون بە یەکەو، وەکو پەيوەندی نیوان فەزای باوک و کور، کە فەزای باوک فەزای بنەپەتییە و فەزای کوریش بەرھەمھاتو، بەلام فەزای کور ھەندیک جار فەزایەکی لقدارە، ئەوێ لە فەزای بنەپەتیش بەرھەمەدیت بریتییە لە کۆمەلێک فەزا (بروانە: الزناد، ۲۰۱۰: ۲۱۰)، لەوانە:

۱ فەزای (وەستاو/ جوولائو): فەزای وەستاو ئەو فەزایە، کە وەستاو و لە شوینی خۆدایە و ناجوولیت، بە پێچەوانەو فەزای جوولائو بەو فەزایە یان ئەو شتانە دەوتریت، کە بەردەوام لە جوولەدان، لەو کۆمەلە پۆمانە ھەلمانبژاردوون فەزای وەستاو و جوولائو بە شیوەی یەک لە دوا یەک بەرجەستە دەبن، چونکە پۆماننوس لە کاتی گێرپانەوێ پروداوەکاندا بەبێ ئاگادارکردنەوێ پیشوخت لە ویستگە یەکەو دەچیت بۆ ویستگە یەکی تر، واتە سنووری شوین

تېدەپەرىنىت و لەو دەروانىت، كە وەستاو و ھەروھە ئەوھەش، كە جوولاًو، بەمەش دەمانگوازىتەو بۆ دوو فەزای جىاوازی دوور لە يەك، كە مرقۇف وادەزانىت ئەوھى دەخوينىتەو پروداوھەکانى يەك پۆمان نین، بەلكو چەند پۆمانىكن، واتە پۆماننوس لە گىرپانەوھى پروداوھەکاندا لە نيوان "ئېرە" و "ئەوى" دا ھاتووچۆ دەكات.

لە پۆمانى (ژن)ى (پۆاس ئەحمەد)دا، (شىرىن) يەككە لە كارەكتەرە سەرەككەکانى ناو پۆمانەكە، كاتىك برىاردەدات بچىتەو بۆ مالاكەى خۆى، ئەوا دەچىتە فەزايەكى وەستاو و لە شوینى خۆىدايە و ناجوولیت ئەویش (مال)ە، كە ئەو شوینەيە مرقۇف تىیدا نىشتەجىتە و تىیدا ھەست بە ئارامى دەكات و لە ھەموو ئەو شتەنە دەپارىزىت، كە لە دەرەوھە پرودەدەن، ھەروەك وەگىر لەم دەقەدا پۆمان دەگىرپتەو و دەلىت: "ھانس گەياندىيە مالاھەو و خوشى پۆىشت. كە گەرايەو گلوپەكەى دانەگىرساند و بەردەوام سەيرى خوارەوھى دەکرد، ئۆتۆمبىلە سوورەكەى نەبىنى، ھەرچەندە درەنگ بوو، كەچى ھەر زوو زوو سەيرىكى خوارەوھى دەکرد." (ئەحمەد، ۲۰۰۵: ۱۶۱) لەگەل ئەوھى (شىرىن) لە فەزايەكى وەستاو و جىگىردايە وەكو ئاماژەمان پىكرد، بەلام لەھەمان كاتدا دژ بەم فەزا وەستاو، فەزايەكى تر بەدى دەكەين، كە ئەویش فەزای جوولاًو، چونكە (شىرىن) لەگەل ئەوھى لە مالىكدايە و تىیدا دەبىت ھەست بە ئارامى و ئۆقرەيى بكات، بەلام دەبىنن لە دۆخىكى دەروونى ناجىگىر و شلەژاودايە، بىئۆقرەيە و بەردەوام سەيرى خوارەوھە دەكات، بۆ ئەوھى بزانیت ئۆتۆمبىلە سوورەكەى لىيە، كە چەند رۆژىكە چاودىرى مالاكەيان دەكات، ئەمەش بۆتە ھۆى دروستكردى فەزايەكى جوولاًو و ناجىگىر لەناو مالاكەدا، كە لە خۆیدا فەزايەكى جىگىرى ھەيە.

لە پۆمانى (گۆرپە درەوشاوەكان)ى حسام بەرزنجىشدا، مال بە تايبەتى ناندینى مالاكە ياخود چىشتخانەى ئىستا، كە شوینىكە وەستاو و

ناجیولیت، فەزایەکی دژ بە و فەزا وەستاو دەبینین، ئەویش لە و کاتە دروست دەبێت، کە (پیرۆز)ی کارەکتەری سەرەکی ناو پۆمانەکە لە بەیانییەکی زوو و هیمندا دەچیتە ناندینەکە، بۆ ئەوەی قاپیک بەهێت و لوبیا بکڕیت، لە کاتی گەران بەدوای قاپەکەدا، فەزایەکی جوولاو و ناجیگیر دروست دەکات، وەک وەگیر لەم دەقەدا ئاماژە ی پێ دەکات و دەلێت: "لەناو ناندینەکەدا، لە نزیک سیل و فەرشە و کوچکە ئاگرەکانەو، لەناو سەبەتە ی هیرباران، دەستی بۆ قاپیکی قوولی لێو گرنی گرنی برد.... لەگەڵ دەرھینانیا قاپوقاچاغەکانی تر ھەموو کەوتنە خڕ و ھۆر.... دوا ی بەپەلە پوو ی لە بەلوووعە ئاوەکە کرد، کە بە پانتایی مەتریکی دووجا بەردەمەکە ی، بەشیوہیەکی ناریک و چیمەنتۆ پیژکرا بوو." (بەرزنجی، ۲۰۰۸: ۵۰)، لەم دیمەندا دەبینین بەھۆی کەوتنە خواروہی قاپ و قاچاغەکانەو جوورە ترسیکی شاراو بەشیوہیەکی ناراستەوخۆ بەسەر باری دەروونی کاراکتەرەکەدا دیت بۆ جوولەییەکی ناپیویست راپیچی لای بەلۆعە ی ئاوەکە ی دەکات وەک جووریک لەخۆ دوورخستەو لە و ترسە ی ھەستی پیدەکات و خودی فەزا جوولاوەکەش ھەر لەمەو سەرچاو دەگریت.

دەتوانین ئەم دیمەنی دژ ئاراستەییە ی فەزای وەستاو/ جوولاو لە پۆمانی (جەمشید خانی مام) ی بەختیار عەلیشدا دیاری بکەین، لە کاتیکدا کە وەگیر پۆمان باس لە ھاتنی میوانیک دەکات بۆ نیو مالاھەکیان تا ئەو کاتە ھەم وەگیر ھەم جەمشید خان لە باری فەزایەکی تەواو چەسپاودان، لە پوو ی جەستەییەو کە ھەردووکیان لەباری دانیشتندان و لە پوو ی دەروونیشەو لە ئارامی و ئوقرەبیدان، بەلام ھاتنی میوانەکە ھەردوو بارە فەزاییەکە لە وەستاوہو بۆ جوولاو دەگۆریت.

ھەر لە فەزای مالدە دەمینینەو، بەلام لە بەشیکی یان سووچیکی مالاھەکە، کە سالۆنی مالاھەکیە، ئەم دوو فەزا دژەش لەم دەقەدا دەبینرین،

که وهگپر بۆمان دهگپرېته وه و دهلېت: "له کاتيکدا من له سالونه که دا دانيشتبووم و له زه تم له وه دهبنی سهیری ئه و بکه م، يه کيک توند له ده رگای دا و من به هيمنی هه ستام بيکه مه وه. ميوانه که مان پياوړی به قه لافه ت بوو له کراسيکی سپی و پانتوړی پېر هڅدا، بينه وهی چاوه پروانی فهرمووی من بکات يان له ناو نارپکی ماله که دا سهری لېشيويت، رېک به ره و لای جه مشيد خان روښت و مامی وهک پارچه جلیکی پيس له سه ر کورسييه که هی خوی هه لگرت و هینایه ناوه راستی ژووره که وه" (عهلی، ۱۳۰: ۲۰۱۰). سالون شوینی هه وانه وه و ئيسراحتی مروقه و وه ستاوه و جيگیره و ناجوړيت، چونکه وهکو ئه وه دهگپرېته وه، که له سالونه که دانيشتووه و له زه ت له سه یرکردنی ئه و که سه دهبنيت، که له سالونه که له گه ليدايه، به مهش بوخوی له دوخکی ئارام و جيگیردایه و ناجوړيت، به لام ليدانی ده رگا که به توندی، ئه م فهزا ئارام و جيگیره ی ليتيکده دات و دهخاته فهزايه کی دژ به مه، کاتيک هه لده ستيت ده رگا که دهکاته وه و پياوړی نه ناسراو هيرش دهکاته سه ر جه مشيد خانی مامی و له سه ر کورسييه که هه لی دهگريت و فريی ده داته ناوه راستی ژووره که و ئارامی ماله که ده شيوینيت.

هه روه ها له پړومانی (سنوورداشيک له بيا بان) دا ئه م دوو جوړه فهزا دژ به يه که به پروونی له م ده قه دا ده بنريت، کاتيک وهگپر دهلېت: "که لوريه که وه ستا، هه موو به سه ر يه کديا که وتين. زانيم لای دهواره که يه، هه ستامه سه ر پي و هاوارم بو پيريژنه که کرد" (که له وړی، ۲۰۰۶: ۱۲۵)، به مهش له گه ل وه ستانی لوريه که فهزايه کی وه ستاو دروست دهبيت، به لام هه ر له گه ل وه ستانی لوريه که ده نه فه ره کانی ناو لوريه که ده که ون به سه ريه کدا، به مهش فهزاکه له وه ستاوه وه دهگوريت بو فهزايه کی پر له جووله.

له پښتانه (ساباتیک له میژله لک) ی محمد رشید فه تاحیشتا، وه گپ له نیوان دوو فه زای دژ به یه کدا هاتووچو دهکات، که فه زایه کیان وه ستاو و بیجووله یه، ئه ویش له ئه نجامی هه بوونی زیندانییه که له به ندیخانه که دا دروستبووه، هوکاره که ش بو ئه وه ده که پښته وه، که به بښه نگی و بی هیچ جووله یه که دانیش توه و بیر له پوژی گرته که ی ده کاته وه، ئه وی تریشیان فه زا دژه که یه تی، که فه زایه کی جوولا وه. وه که ئه وه ی وه گپ له پښتانه که دا پښتانه باس دهکات و ده لیت: "چی بکه؟" له ده سه لاتی خه ون و خه یالیشدا نییه (دیلکراوه) یه کی دی بښمه وجود، تا به ده ست و خامه ی بیهاوتای پورتریتیکی ئه م سهر و فه ساله م، هاوشیوه ی به رجه سه تکردنی راسته قینه ی مروف له تابلوی (له تاریکی زیندان) دا بکیشیت. دهمه و ئیواره بوو، خوړ له ئاسوگه ی ئه رخنه وانیدا مابووی ته واو دا که وی، دوو کولان سه روو مالی خو مان، مونیکا یه کی جام ره ش پښی پیگرم، دوو ئه فه نی سه رتاشرای دهمانچه به قه دی لی دابه زین، به رله وه ی بواری دهم کردنه وه م هه بی، هه ریه که یان په لیک ی گرتم و خستیمانه نیو ئوتومبیله که وه" (فه تاح، ۲۰۰۹: ۲۹-۳۰)، به مه ش گپرا نه وه ی پرو دا وه که باس له دوو کاتی جیاواز و دوو فه زای جیاوازی (ئیره و ئه وی) دهکات. مه به ست له (ئیره) کاتی ئیستایه، که کاره که ته ره که ده سته سه ره و له زیندان دایه و بیجووله یه، (ئه وی) ش کاتی رابردووه، مه به ست لی پوژی ده سته سه رکردنه که یه تی، که فه زا که ی ته واو جیاوازه، چونکه فه زایه کی پر له جووله یه، واته له نیوان ئیره و ئه ویدا دوو فه زای دژ به یه که بوونیان هه یه.

له پښتانه (گوپره دره وشاوه کان) دا، فه زای (جوولاو) به پښته یه کی یه کجار زوړ له پښتانه که دا بوونی هه یه، چونکه ئه م پښتانه جگه له وه ی پښتانه کی کومه لایه تی و میژووییه، له هه مان کاتیشدا پښتانه کی سیاسیه. (پیروزی) کاره که ته ری سه ره کی له پوه کومه لایه تییه که وه وه کو ژنیک خه ریکی کاری ناو مال و به خپو کردنی منداله کانیه تی، له پوه ی

میژوویشه وه خهریکی نووسینی یاداشته کانیه تی، ههروه ها له پووی سیاسیشه وه، دواي دهستگیرکردنی هاوسه ره که ی له لایه ن پژی می به عسه وه (به بیانووی کارکردنی له ناو پیکخراویکی سیاسی) و له سیداردانی، دهسته وه ستان نابیت، به لکو هر له هه ول و به دوا داچووندا ده بیت، بۆ دهستکه وتنی زانیاری له سه ر چۆنیه تی گرتن و شه هیدکردنی هاوسه ره که ی، وه ک له م ده قه دا، ئه مه به پوونی ده بینریت: "پۆژانه به خشته یه کی ریک و پیک و به بی دواکه وتن، به هه موو ئه رک و کاره کانی خۆیه وه هه لده سا...! جل و به رگ دوورین، بره ودان و به ته نگه وه هاتنی من و (ئالا) و (نه نه پهری) و نیگا داشتی کردنمان، پژی وه پیژهی ناو مال و پینداویسته کانی تری بژیوی پۆژانه، گه پان به دواي چۆنیه تی گیران و به ندرکردنی باوکم و چۆنیه تی کوتایی پیه اتنی ژیا نی و شه هیدبوونی، نووسینی یاد و یاده وه ری پۆژانی به یه که وه بوونیان..... به م پییه ههروه ک یاداشته کانی خۆشی نوسیویه تی، که دواي پوودانی کاره ساته که و دواي هاتنه وه ی تهرمی باوکم هر وازی نه هیتاوه و هر به دوایداچووه و لیی توژی وه ته وه، تا به ته واوی و به ورد و باریکی مه سه له که ی بۆ ساغ بیته وه، ... هه لبت بۆ وه دیهیتانی ئه م زانیارییه وه، ههروه ک خۆی ده لی، بیتدریژی و شه ونخوونی و کاتیکی زۆری بۆ ته رخان کردووه، ههروه ها پارهو پولیکی زۆریشی بۆ ئه م مه به سه ته خه رج کردووه. له سه ری نی ئه مه وه شه و و پۆژ هر کاری کردووه و هر جل و به رگی دووریوه، تا داهاتی مانگانه ی به رزبکاته وه و له م پیناوه دا خه رچی بکا...!" (به رزنجی، ۲۰۰۸: ۱۹۹-۲۰۰). ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت، که فه زای جوولا و له سه رتا پای پۆمانه که دا رهنگی داوه ته وه.

۲ فه زای (باو/ نامق): شوینی باو بریتییه له و شوینانه ی، که به زۆری تایبه تن به ئینتیمای که سه کان، له کاتی نامۆبوونیش پیی، چ به هوی گواسته نه وه ی بیت بۆ شوینی تر، یان به هوی نامۆبوون بیت پیی له پووی دهروونییه وه، هر بیر ده که ن و تامه زرووی ده بن. (باشلار) ته رکیز

دهخاته سهر هوگرترين شوين بو نووسهر، ئه ویش بریتیه له مال، که جیهانی یه که می مروقه و له ویه ژیا نی دهست پی دهکات، چونکه تیایدا له دایکبووه و گه وره بووه و تاوهکو مردنیش خه ونهکانی ههر له و شوینهیه، ههروهها له جهرگهی ماله که دا گهرم و پاریزراوه، چونکه "کاتیک خه و دهیین به و ماله ی تیایدا له دایکبووین، کاتیک له قولایی خه و داین، له وپه ری حه سانه وه داین، به ناو ئه و گهرمییه ره سه نه ی فیرده و سه مادییه که ماندا روده چین، ئه مه ئه و که شه یه که مروقی پاریزراو له ناویدا دهژی" (باشلار، ۱۹۸۷: ۳۸). ههر بویه به لای (باشلار) ده شوینی باو بریتیه له شوینی ژیا نی هاو ده م به گهرمی و هه ستردن به وه ی ئه و شوینه پاریزگار یکردنیکی تیادیه له ده ره وه ی دژ و هه ره شه کانی، ئه م شوینه بواریک ده ره خسینیت بو خه ون و بیرکردنه وه، ههر ده رباره ی مال (باشلار) ده لیت: "ئه و ماله ی تیایدا له دایکبووین، خانوویکی ئاوه دانه، به هاکانی هوگری به ناویدا په خش بوون، راگرتنی هاوسهنگی تیایدا ئاسان نییه، چونکه ملکه چی مشتومره، ئه و خانووه ی تیایدا له دایکبووین به شیوه یه کی ئاسایی له ناوماندا نه خشی گرتووه، ده شبیت به کومه لیک نه ریتی له خووه یی و هه ره مه کی" (باشلار، ۱۹۸۷: ۴۳).

له گه ل هه موو ئه وانه شدا زورچار مروق به ههر هوکاریک بیت له و شوینه ئارامه داده بریت و بوی ده بیت به شوینیکی نامو، چونکه کهش و هه وای ماله که یان ئه و شوینه هوکار ده بیت بو په یوه ستبوونی به و شوینه وه یاخود دوورکه و تنه وه لی. ههر بویه فهزای نامو بریتیه له و فهزایه ی که "کاره کته ره که له پرووی هزری و دهروونییه وه لی داده بریت، پاشان نامو بوونی جهسته ییشی به دوا دادیت به راده یه ک بوشایی نیوان کاره کته ره که و ئه و فهزایه ی تیادیه تا بیت گه وره ده بیت، دواتریش تاوه کو دابرا نه که ی نیوانیان زیاتر بیت، له سه ر ئاستی واقعی و حه قیقیدا به دوا ی شوینی ترده ده گهریت" (عبود، ۲۰۰۹: ۱۲۲)، ئه مه ش ئه و چه مکیه، که خه ریکه خوی ده بیته چه مکی مه نفا.

چەمكى مەنفاش برىتتييه له حاله تىكى زهينى و برىارىكى ناوهكى، كه له ئەنجامى ھەلۆشانەوھى پەيوەندىيەكانى نيوان مروڤ و شوينەوھ دروستدەبىت، بەھۆى گۆرانيكى پيشەيەوھ له ئەنجامى بارودۆخىكى تايبەتەوھ، كه مروڤەكه تيايدا دەژى و لەوانەيە ئەو بارودۆخەش سياسى، يان كۆمەلايەتى، يان ئابوورى بىت، زۆرجارىش ھەندىك لەو بارودۆخانە پىكەوھ دەبن (بروانە: عثمان، ١٩٨٨: ٢٢)، ئەمەش واتاى ئەوھەيە كارەكتەرەكان تەنانتە كه له نىشتمانىشدا نىشتەجىن ھەر وا ھەست دەكن، كه له مەنفا و غوربەتدا دەژىن، ئەمەش بەھۆى تىكشكانى پەيوەندى بە نىشتمانەوھ.

ئەمەش بە ئاشكرا له پۆمانى (گرەوى بەختى ھەلەلە)دا دەبىنریت، كه له ئەنجامى زولم و زۆرى دەسەلاتدارانى ئىران، كارەكتەرەكان بە ولاتەكەى خۆيان نامۆ و قاچاغى، ئەو ولاتەى تىيدا لەدايكبوون و ھەموو خۆشى و خەون و يادگاربيەكانيان لەويدايە، بەلام ئىستا ئەوان بەو ولاتە نامۆن و دابراڤان لە پووى دەروونى و جەستەيى و ھزرىيەوھ لە نيوانياندا دروستبوو، ھۆكارى ئەم دابراڤانەش بارودۆخى سياسىيى ولاتەكەيانە. ھەرچەندە له سويد نىشتەجىن، كه ولاتى خۆيان نىيە و ئااشنان بە ژىنگە و كلتورى ئەو ولاتە، بەلام لەگەل ئەوھشدا ئاسوودەن و ژيانى ئاسايى خۆيانى تىدا بەسەر دەبن و له فەزايەكى ئارام و باودا دەژىن، وەگىر لەم دەقەدا ئاماژە بەم جوړە فەزايە دەكات و دەلێت: "من لەو ولاتە قاچاغم. ھەموومان قاچاغىن، ھەموومان ئەگەر برۆينەوھ بۆ نىشتيمانەكەمان دەگىرین و..... ئىمە ئىستا لىرەين. لەم ولاتە كە ناوى سویدە. كەسيشمان بە زۆر نەھيتاوە..... ھەموومان بە خواستى خۆمان ھاتووین و، ھەر كامەشمان لىرە ژيانىكى بچووكمان پىكەوھ ناوھ و خەرىكى ژيانى خۆمانىن، ئەلبەت ئەمە بەو مانايە نىيە كه له نىشتيمانەكەى خۆمان دابراڤاين." (نەھايى، ٢٠٠٧: ٤٠). لىرەدا فەزاكە پىچەوانە بۆتەوھ، ئاشنا بووھ بە نامۆ و نامۆش بووھ بە ئاشنا، چونكە مروڤ ھەردەم شوينى

له دايكبوون و گه وره بوون و يادگار هكاني لاي ئاشنايه و تييدا ئاسوودهيه، ته نانه ت تاكو مردنیش خهون و خه ياله كاني هه ر له و شوينه، چونكه "مال" كه تييدا له دايكبووين زياتره له وهی به رجه سته كردنی په ناگهيه ك بيت، به لكو به رجه سته كردنی خهونه كانیشه" (باشلار، ۱۹۸۷: ۵۲). جا ئه و شوينه مال بيت يان نيشتيما، به لام هوكاري سياسي، كه زولم و زوري دهسه لاتدارانی ئيران و چهوساندنه وهيان و ايان لی دهكات، كه ئه و په يوهنديه توندوتولهی له نيوان نيشتيما و كار هكته رهكان هه بيت بگوریت بۆ نائاشنا و نامۆ، بۆ خوده رباز كردنیش له م فهزا نامويه، ناچار به دواي نيشتيما نيكي تر و فهزايه كي ئاشنا و ئارامتر دا دهگه ران، بۆ ئه وهی به ئاسوودهیی تييدا بژين و بيكه ن به نيشتيما ني دووهم بۆ خويان، ئه ويش ولا تي سوید بوو.

هه رچه نده له م ولا ته دا ژيان نيكي ئاسايی و دوور له كيشه و ترس له دوژمن به سه ر ده بن، به لام بۆ هه نديك كه س زولم و زور و درنده یی دوژمن باشتره، وهك له وهی له ولا تي كدا بژیت، كه كلتور و دابونه ريته كه ی له گه لی نه گونجیت، سه باره ت به م نه گونجان و نامۆبوونه به كلتور و دابونه ريت، وهگير له پۆمانه كه دا له سه ر زاری يه كيك له كار هكته رهكانه وه ده ليت: "له ولا تي خۆمان تۆ هه رگيز پيگه ت به خوت نه ده دا كه له به رچاوی ژن و مندالی مندا پروتبيته وه، منيش ئيجازه ی ئه وه م پي نه ده دا، له ولا تي خۆمان تۆ ئه گه ر نهك زاوا، به لكو برا شم بوويتايه، نه مده هيشت بن بالی ژنه كه م ببيني، به لام ليره سه يركه، تۆ و هه موومان به پروتي له به ر چاوی يه كتر دا مه له ده كه ين و داده نيشين." (نه هايی، ۲۰۰۷: ۷۶)، هه روه ها له ده قيكي تر دا هه ر سه باره ت به مه وهگير ده ليت: "گرفتي گه وره ی ئيمه ئه وه يه كه خۆمان لی گوڤاوه، له بيرمان چۆته وه خه لکی كوین و، پشتمان له ولا ته كه مان و، ئه خلاق و په فتاری خه لکی ولا ته كه مان كردووه" (نه هايی، ۲۰۰۷: ۷۰)، ئه م يه كنه گرته وهی دابونه ريته وا له (شيرزاد) دهكات، هه رده م هه ست به بی ئوقره یی و

دلەپراوکی و فەزایەکی نامۆ بکات، بۆ ئەمەش هەول دەدات خۆی لەم فەزایە ڕزگار بکات و بگەرێتەووە بۆ ولات، پێی باشە ژێردەستی و گرتن و دڕندەیی دوژمن قەبوول بکات، وەک لەوێ دابونەریت و کلتوریک قەبوول بکات، کە پێی نامۆیە.

هەر لە پۆمانی (گرەوی بەختی هەلەلە)دا، دیسان دابونەریت و کلتور ھۆکار دەبێت بۆ دروستکردنی فەزایەکی نامۆ و ناخۆش بەتایبەتی لای دایکی (هەلەلە)، وەک وەگێڕ لەم دەقەدا بە ڕوونی ئاماژە ی پێدەدات و دەلێت: "تۆ چۆن ڕێگە بە خۆت دەدەیت گالته بە حەیا و شەرەفی باوکت بکەیت؟! ئەو هەتیوانە ی برات چۆن لێت قبوول دەکەن؟! مامە فەتاحت چۆن..... ئەو پیرەمێردە عەجەمە سەگابە ئەوەندە دەهینیت حاشا لە مێرد و منداڵەکت بکەیت؟ ئەوەندە دەهینیت پەدووی کەوی هەلەلە گوتی: ئەو پیرەمێردە سەگابە مامۆستامە ئەگەر ئەم هەوالە بگاتە ئێرە و خەڵک ببیستیتەووە کە تۆ بۆ پیرەمێردیکی عەجەم حاشات لە مێردەکت کردووە، باوکت دەبی ڕووی خۆی ڕەش بکات و ئەم ولاتە بەجیبەیلێت" (نەهای، ۲۰۰۷: ۲۶-۲۹) کەواتە ھۆکاری دروستبوونی فەزاکە و نائۆقرەیی و نائارامی دایکی هەلەلە، بۆ نەریتیکی نامۆ و نائاشنا دەگەرێتەووە، کە لەگەڵ نەریتەکیان یەکنەگەرێتەووە و تەنانت ھۆکاریکە بۆ لەکەدارکردنی ناوبانگی باوکی هەلەلە.

مرۆڤ لە ھەموو شوێنیک زیاتر ھۆگری مالاکە ی خۆیەتی، ھەر بۆیە مال بە بەھیزترین شوێنی باو و ئاشنا دادەنرێت، چونکە مرۆڤ ھەر لە مالاکەیدا ھەست بە ئارامی و دلنەوایی و ئاسایش دەکات، ئەمانەش ھۆکارن بۆ ئەوێ دەوێ مال فەزایەکی باو و ئاشنا بێت، بەلام بە پێچەوانە ی فەزای مال، فەزایەکی تر بوونی ھەیە، ئەویش فەزای دەرەوێ مالاکە یەتی، کە کارەکتەر تییدا نائارامە و پێی نامۆیە، ھۆکارەکش ئەو ترسە زۆرە یەتی، کە بەرانبەر بە دەرەو ھە یەتی. ئەم ترسەش بە ڕوونی

له (شیرین)ی کارهکتهری سه رهکی پۆمانی (ژن)دا دهبنزیت، ههروهک وهگێر لهم دهقهدا دهلیت: "ئێستا له مالی خۆمدا دهژیم و کار دهکهه، نازانم تا که ی دهتوانم بهو شیوهیه بژیم، له ههموو چوونه دهرهوهیه کدا ترس وهک مۆته که به دوامه وهیه و دهستم له سههر دلمه، خۆ دهشزانم لیرهش ناژی، تارماییه که و له بهرچاوم ون نابێ" (ئهحمهد، ۲۰۰۵: ۲۱).

مندال له ئه وروپا له ته مه نی هه ژده سالی دا مافی ئه وه ی ههیه، که دایک و باوکی به جیبهیلیت و به ته نها بۆ خۆی بژی، ئه مه ش یاسایه کی باوه لای ئه وروپییه کان و ته نانه ت لای زۆربه ی ئه وانه شی له ئه وروپا دهژین، واته ئه مه شتیکی ئاسایی و باوه، به لام لای (شیرزاد)ی په ناهه نده و هاوسه ری (هه لاله) له پۆمانی (گه روی به ختی هه لاله)دا، شتیکی نامۆیه و نا کریت به سههر ئه ودا جیبه جیبه کریت، چونکه ئه و بی به رییه له م جوړه یاسایه، وهک له م دهقه دا وهگێر دهلیت: "شیرزاد دیسان ئاگری دهگرت، دیسان لچی به رده دایه وه و دهیگوت: من له یاسای ئه و ولاته ده پریم، ئه و یاسایه من و ژن و مندالی من ناگریته وه" (نه های، ۲۰۰۷: ۱۶)، که واته یاساکه یه کی که له و هۆکارانه ی، که وای له کاره کتهر کردووه نامۆ بیت به م ولاته نه ک شوینه که.

بیابان، ده لاله ت له ده شتیکی چۆلی بی ئاو و بی پوهه ک و وشک دهکات، که ترس و تۆقاندن و خه م و خه فه ت و ده پراوکی له ناو دلی مرو فدا ده چینی ت. تاکی کورد یاده وه رییه کی تال و ناخۆشی له گه ل بیاباندا ههیه، به شیک له فه زای پۆمانی (سنوورداشیک له بیابان) باسکردنه له فه زای بیابان. خودی وشه ی بیابانیش بۆ تاکی کورد فه زایه کی نامۆیه و له هه زری هه ر تاکیکی کوردا ئه م وشه یه بیر هینه ره وه ی تراژیدیای ئه نفاله، که به هه زاران کورد خرا نه ژیر لمی بیابانه کانی باشووری عیراقه وه، بۆیه به هیه چ شیوه یه ک له یاده وه ری تاکی کوردا به گشتی و گه رمیانییه کان به تایبه تی ناسپردریته وه، نه ک

ھەر ئەۋەندە تەننەت ئەۋ كاتانەي، كە لەۋىدا بەسەرى بردوون نە
 توانىۋىيەتى خۆشى بوئى و نە پىئى ئاشنا بىت، ئەۋى بۆ ئەۋ فەزايەكى
 نامۆى ھەبوۋە، چ وەك شوئىن، چ وەك ئەۋ كارەساتە ناخۆشانەي
 بەسەرياندا ھاتوۋە، ھەر بۆيە ئەۋانەشى پزگارىيان بوۋە، نەيانتوانىۋە
 تەننەت بۆ ساتىكىش لە بىرييان بچىتەۋە. لەم پوانگەۋە لە پۆمانى
 (سنوورداشىك لە بىابان)دا بە شىۋەيەكى بەرچاۋ، بىابان وەك فەزايەكى
 نامۆ و ناھۆگر باس كراۋە، ئەم پۆمانە باس لە كۆمەلىك كارەكتەر
 دەكات، كە خەلكى شارى كەركوكن، دواى راپەرىنى سالى (۱۹۹۱) لەبەر
 زولم و زۆر و دېندەيى پزىمى بەس ھەۋلدەدەن بەرەۋ و لايتىكى عەرەبى
 وەكو سعوڧىە كۆچ بكن، بۆيە بۆ گەيشتن بەم و لا تە رىگاي بىابان
 دەگرنەبەر، لەبەرئەۋەي نامۆن بەم بىابانە، ئەستىرەيەكى گەش دەكەنە
 نىشانە، بەپەلە ھەنگاۋ دەنن، دەيانەۋىت ھەتا زوۋە بگەن بە ئاۋەدانى،
 چونكە دەترسن سەربازەكانى پزىم بىانگرن و ئەنفال بكرىن و بخرىنە
 ژىر لمى بىابانەۋە، وەك وەگىر لەم دەقەدا دەلىت: "كەۋتىنە برىنى پى
 ھات و نەھات و بە يەك رىز و بە بىندەنگ دەپۆىشتىن..... بەپەلە رىمان
 دەبرى، تا زوۋ بگەينە ئاۋەدانى و پزۆمان بەسەر نەيە" (كەلورپى، ۲۰۰۶:
 ۹۴).

وەك باسمانكرد كورد بە بىابان نامۆيە، فەزايەكى ناخۆشى ھەيە
 بۆيان و ھەردەم بە ناۋەينانى پزۆرى ئەنفالان بىردەكەۋىتەۋە، بەلام بۆ
 (گەلاۋىژ)، ناخۆشتر و نامۆترە، يان دەكرىت بلئىن كارىگەرىي ئەم فەزا
 نامۆيەي بىابان بۆ (گەلاۋىژ) زۆر زىاترە و مەۋدايەكى فراۋانتەر
 ۋەردەگرىت. ئەۋىش لەدەستدانى داناي تاقە كوپىيەتى لەم بىابانە ناخۆش
 و نامۆيەدا، وەك وەگىر لەم دەقەدا باسى دەكات و دەلىت: "گەلاۋىژ
 دەگرىا، ھاۋارى دەكرد و دەىگوت: قوربانقان بىم!! لەم خاكى غەرىبىيە،
 لەنىۋ ئەم لمى بىابانە مەينىژن، من دەمىنمەۋە، با دەگەل (دانا)ى كورم

سەر بىيمەۋە، پاش كۆرەكەم دونيام بۇ چىيە!!.....نايەلم لەم خاكە وشك و
برىنگە بىيىژن!!" (كەلۈپى، ۲۰۰۶: ۱۰۳).

زۇرچار دابونەرىتىكى باو لاي مىللەتتىك و نامۇ بوون و ئائىلىسىنا
بوون لاي مىللەتتىكى تر، دەبىتتە ھۆى دروستبوونى فەزايەكى ناخۇش و
نامۇ، ۋەك لە دەقىكى پۇمانى (سنوورداشلىك لە بىبابان)دا بە پرونى
دەبىنرەت، كاتىك ۋەگىر دەگىرپىتەۋە و دەلىت: "دەيزانى بۇچى ھاتووين،
بەلام نەيدەگوت كە بۇچى ھاتوون، چونكە (دابونەرىتى) بەدو و ابو،
پاش سى پۇژ پشودانى ميوان، ئەنجا پىسار دەكا، ... گونىيەكى سىي
ھىتا و رايخست، چوار بەردى لە سووچەكانى دانا... فەرمووى لىكردين،
بەلام بۇ خۇى دانەنىشت و بە پىو ۋەستا، زۇر ھەولماندا دانىشى،
سوودى نەبوو... پەنجەى لە لوتى دەرھىتا و گوتى: بۇ دەسھەلەگرى، خۇ
ھىچت نەخوارد. گوتم: نانخواردنم ھەر ئەۋەنەيە... ھەرسى قاپەكەى
نزيكردەۋە، بەرماۋەكانى لەنىو قاپىكا كۆكردەۋە، ھەر بەدەسە پىسەكەى
كەۋتە نانخواردن،... بەم شىۋەيە تا لە نانخواردن دەسى ھەلگرت،
موۋەكانى لەشم ھەمووى ھەستا بوون" (كەلۈپى، ۲۰۰۶: ۳۳-۳۴)، كەۋاتە
ھۆكارى ئەۋ فەزا ناخۇش و نامۇيە لاي كارەكتەر، بۇ ئائىلىسىنا بوون بە
دابونەرىتى نانخواردن لاي ەرەب بە گشتى و بەدوۋەكان بە تاييەتى
دەگەپىتەۋە. ئەمەش ئەۋە دەگەيەنىت، كە تاكى كورد نەك ھەر نامۇيە بە
شۋىنىكى ۋەك بىبابان، بەلكو نامۇشە بە كلتور و دابونەرىتەكەشى،
بەمەش فەزايەكى نامۇ و ناخۇشى بۇ دروست دەبىت.

۳ فەزاي (كراۋە/ داخراۋ): شۋىنى كراۋە برىتتە لە "پانتاييەكى
شۋىنى دەرەكى، كە سنوورىكى تەسكى نىيە، فەزايەكى فراۋان پىكدەھىنىت
و بەزۇرى ۋەك لەۋەيەكى سىروشتىيە لە كەشكى كراۋەدا" (عبود، ۲۰۰۹:
۵۱)، ئەمەش واتاى ئەۋەيە شۋىنى كراۋە تاييەت نىيە بە كەسىك يان چەند
كەسىك، بەلكو ھەموو كەسىك دەتوانىت بەكاربەھىتت و بە ئارەزووى

خۆيان تياياندا بىن و بچن، وهك: شهقام، كۆلان، گهرهك، بازار، چايخانه، نهخۇشخانه، مزگهوت، واته شيوهيهكى گشتيان ههيه. ليڤه دا مه بهست له كراوه، بيسنوورى و دانه خراوييه، ئەمەش له ريگه نهماني چيوه كانه وه بهرجهسته دهبيت، چ چيوه پانتايي بيت، كه كرؤكى ماديى شوينه كه دروستى دهكات، يان چيوه ئيتيباعى بيت، كه له جوړى بينين و خستنه سهرى ئاراسته كراو بو شوينه كه وه سهره لده دات و له خويندنه وهى ئيمه دا دهبيت هه زايه كى كراوه، ئەم "هه زايه كه بونيادى دهق بهرهميده هينيت و سروشتى وه لامدانه وهى ئيمهش وهك خويندريكى تاك، به لام له وانه يه خويندريك بيت كه گوزارشت له كومه ليكى راقه يى دياريكراو بكات" (نجمي، ۲۰۰۰: ۸۳). ههروهها ئەم شوينه وا له كاره كته ره كه دهكات وه لامدانه وهى ههبيت بو و به دهميه وه بچيت، چهند رهفتاريكى جياوازي دهبيت، كه گوزارشت له ئەزمونه كاني دهكهن و درك به خودى خوئى دهكات و به وپهري متمانه وه خواسته كاني دهرده بريت و چاوى له وهيه به بى هيچ دوودلى و ترسيكى بهردهمى لهو شوينه دا ئاوات و ئامانجه كاني بهدى بين، ههروهها مه بهستمان له شويني كراوه ئەو پانتاييه شوينييه، كه چهندين جوړ مروقى جياواز و چهندين جوړ پرووداوى جياوازي ناو رومان له خوده گريت، به زوريش دهلالهتى شويني كراوه په يوهسته به بهخته وهري و ئازادى و دلخوشى و حاله تيكي دهرروني جيجيره وه، به لام له گهل ئەمانه شدا مهرج نيه هه موو شوينيكي كراوه هه زايه كى كراوه و خوشى ههبيت، بو نمونه (نهخۇشخانه) هه چهنده شوينيكي گشتى و كراوه يه، له گهل ئەوه شدا بو ئەو كه سانهى به مه بهستى چاره سهركردن سهرداني دهكهن، يان ئەوانهى تووشى پرووداوى هاتوچو، ياخود سووتاوى و پرووداوى تر بوون، هه زايه كى ناخوش و داخراويان بو دروست دهبيت به هوئى ئەو بارودوخه، كه به سهرياندا هاتوه.

كه چى شوينى داخراو، بهو شوينانه دهوتريت، كه له پرووى به كارهيئانيه وه تايبه تن به كه سيك، يان چهند كه سيك، بويه هه لسو كه وتكردن تياياندا بو كه سه كان سنوورداره، هه روه ها له بهردهم هه موو كه سيكا كراوه نين و داخراون، وهك: مال، ژوور، زيندان، هتد. كه واته شوينى داخراو برىتييه له وهى "سنوورىكى شوينى له جيهانى دهره وه دايدده برىت و له چاو شوينى كراوه دا پروبه ره كهى زور به رته سكرته" (عبود، ۲۰۰۹: ۵۹)، كه واته له شوينى داخراو دا كار هكتره كه خوى ده بينى ته وه به وهى، كه كوت كراوه و ناتوانيت خوى بناسيت، به جورىك ده كه ويته ناو پشيوى و په ستانه وه، كه تهنگى پى هه لده چنيت و دواتر ته نانه ت ئىنتيما و ناسنامهى خوى له ده سته دات، له بهرئه وهى له راستيدا ئه و شوينه له كار هكتره كه دا پرنگ ده داته وه و ته نانه ت ده بيه ته ريگرىك له بهردهم ئاوات و ئامانجه كانيدا، ئه مهش واتاى ئه وهيه ئه و شوينه تايبه تمه ندى خوى ههيه، كه له خوگرتنى جورىكى ديارى كراوى په يوه ندىيه مرويه به كان، هه روه ها شوينى داخراو به زورى په يوه سته به خه م و خه فته و چه وساندنه وه وه، به لام له گه ل ئه مانه شدا مه رج نييه ئه م شوينه بو هه موو مروفتىك به م شيوه بيت، چونكه مه رج نييه هه موو شوينىكى داخراو فه زايه كى داخراوى هه بيت، به لكو كه شوه وهاى ئه و شوينه برىار له سه ر داخراوى يان كرانه وهى شوينه كه ده دات. كه واته فه زاي كراوه به و فراوانى و پاناييهى ده يگه يه نييت و داخراو يش به و تهنگيهى ده يگه يه نييت هه موو ئه مانه شتىكى ريژهيين و به پيى گوشه نيگاكه ديارى ده كرين، چونكه ئه وهى من به شوينىكى داخراو ده يبينم بو نمونه (مال، زيندان، ...) كه سانى تر به شوينىكى كراوه ده يبينن، به مهش زور جار شوينى نامو ده بيه ته باو و هوگر و خوشه ويست و به پيچه وانه شه وه.

ليژده دا باسى ئه و نمونه نانه ده كه ين، كه (گاستون باشلار) به ناوى (ناوه وه و دهره وه) هيئاوانى و ده ليت: "هيترى ميشو له ناو ئيمه دا ترسى چاندووه له فه زاي داخراو و فه زاي كراوه ش، به مهش هيلى جياكه ره وهى

له نیوان ناوهوه و دهروهه ترسینه کړدوه" (باشلار، ۱۹۸۷: ۱۹۷). که واته له گهڼه نه وهی "له هونه ردا جیاوازی نییه له نیوان شویڼی داخراو و شویڼی کراوه دا، تاکه جیاوازی نیوانیان له و پوهه وهیه ناوی دوو شویڼن له سروشتدا، به لام لای هونه رمنده شوینی داخراو، سه ره پای سنوورداری پوهه رکه ی به هیه کی هونه ریی ئیستاتیکی هیه، له وانه شه لای نوو سه ریک، که توانای خه یال کړدن لایواز بیټ، زور به رته سکر بیټ" (النصیر، ۱۹۸۰: ۶۵)، بویه فراوانی و به رته سکی فهزا و کرانه وهی و داخراوییه که ی به ستراون به فراوانی و به رته سکی هه ستیاری پومانوس و کراوه ی و داخراوییه که یه وه، نه ک کراوه ی و داخراوی شویڼه که.

له کومه لگای کوریدا به هو ی پابه ندبوون به دابونه ریت و کلتوور، هه روه ها لای هه ندیک که س عه قلیه تی دواکه وتوو و ده سه لاتی باوکسالاری کاریگری نه رینی له سه ر مندا له کان دروست کړدوه، به تاییه تی کچ، که هه رده م قوربان یی یه که من. ته نانه ت کاتیک کوچیش ده که ن به ره و هه نده ران، هم عه قلیه ته زیاتر لایان توخ ده بیته وه، به جوړیک نایه لن کهه کانیان تیکه ل به کومه لگای نه و بیټ، نه ک هه ر نه وه به لکو له زوربه ی ماف و پیداو یستییه کانیان بیته شیان ده که ن. له پومانی (ژن) دا (شارا) قوربان یی هم عه قلیه ته یه، له زوربه ی نه و شتانه بیته شیان کړدوه، که کهه کانی هاوته مهنی نه و هیه انه و ده یکه ن، نه ک هه ر نه وانه، به لکو له خویندنگه ش ده ریان هیناوه و به زور بر دوویانه ته وه بو ولات و له ناموزا که یان ماره کړدوه، واته هه قی نه وه شی پینه دراوه، که شوو به یه کیک بکات خو ی ده یه ویټ و له گه لی ئاسووده ده بیټ. به دوورخسته وه ی شارا له هاوړیکانی و ده ره یثانی له خویندنگه و به زور به شوودانی، فهزایه کی یه کجار داخراویان بو شارا دروست کړدوه، هوکاری هم فهزا داخراوییه ش هه موو نه و پووداوه ناخوشانه یه، که (شارا) به سه ری هاتوه.

نەك ھەر ئەمانە بگرە دواى ھاوسەرگىرى و ھاتنەوھشى بۆ سويد، به بريارى باوكى، كه مامى مېردەكەيەتى له مالهەكى خويدا چوونە دەرەوھى لى قەدەغە دەرگىت، چونكه مېردەكەى دەرگىت به پاسەوان بەسەرەيەو و پىگەى چوونە دەرەوھى لىدەگرىت و له مالهەكى خويدا دەستبەسەر دەرگىت، لەم دەقەدا ئەمە به پرونى دەبينریت، كاتىك وەگىر دەلەيت: "شارا و مېردەكەى تا دوو مانگى له مالى باوكيدا مانەو، پاشان خانوويەكى بچووكى يەك ژووريبان بۆ پەيداكردن. داواى يارمەتى سۆسيال كراو ئىتر بەم شىۆەيه ژيان بەسەربرا تا مندالەكەى بو. به بريارى باوكى، مېردەكەى كرابوو ھەرەسى شارا و پىگەى پىنەدەدا يەك ھەنگاو له مال دوو كەوئتەو" (ئەحمەد، ۲۰۰۵: ۵۴)، كەواتە مەرج نىيە مروڤ تەنھا له بەنديخانەدا زىندانى بكرىت، بەلكو زورجار ماليش دەبىتە زىندان و مروڤ به ناچارى ژيانى تيدا بەسەر دەبات.

ئاشكرايە بەھۆى ئەو بارودۆخە سياسىيەى له ھەموو قوناغە جياجياكانى مېژوودا پرووبەپرووى كورد بۆتەو، له زۆربەى چىروك و پۆمانەكاندا باسى زىندان كراو، كه دەلالەتە له شوئىنىكى بچووك و تەسك، ھەرودەھا دەلالەتە له بىدەسەلاتى و دوورەپەرىزى و ئائىرامىي دەروونى و سەندەوھى گشت ماف و ئازادىيەكانى مروڤ. له پۆمانى (ساباتىك له مېژەلۆك)دا، دوو فەزاي دژ بەيەك له زىنداندا دەبينىن، كه فەزاي داخراو و فەزاي كراو، ھەرچەندە لەم پۆمانەدا (كوياى) كارەكتەر له زىنداندايە و دەستبەسەر، تەنانتە ناشزانىت لەكەيەو ھەرودە، ئەمەش واى لىكردوو، كه فەزايەكى داخراوى له ژوورىكى داخراو ھەبىت، بەلام لەگەل ئەوھشدا ناومىد نىيە و بە خەيالى خوى پەنجەرەيەكى له زىنداندا كىشاو و دەيەوئت لەو پەنجەرەيەو بە دەرەو و كەسەكانى دەرەو شاد بىت، واتە فەزايەكى كراوھى بۆ خوى دروستكردوو، ئەوئيش بەھۆى گەشبينى و ئومىدى خۆيەو، ئەمەش لەم دەقەدا به پرونى دەبينریت، كاتىك وەگىر بۆمان دەگىرئەتەو، دەلەيت: "من

بى ئاگام لەۋەى لە كەيەۋە لىرە زىندانىم، ھەست بە تىپەربوونى كات ناكەم، پۇژم ھەر تاريكە و، شەۋگارېشم شەۋى دەيجوورە. ناۋە ناۋە بە خەيال پەنجەرەيەكى بچووك لە ديۋارە كۆنكرىتەكەى بەرانبەرمەۋە دەنەخىنىم، لەۋ چۈارچىۋەيەۋە بە دىناى دەرەۋە شاد دەبم" (فەتاح، ۲۰۰۹، ل ۲۸-۲۹).

بە ھەمان شىۋە (كۆياد) لە شىۋىنىكى تىرىشدا ھەست بە ئازادى دەكات و ئائۇمىد نىيە، بەلكو بە پىچەۋانەۋە ھىۋايەكى زۆرى بەۋە ھەيە، كە پۇژى لە پۇژان بە دىناى دەرەۋە شاد دەبىتەۋە، ۋەك ۋەگىر دەلىت: "كۆياد نەكەى، سال و مانگت لەنىۋ ئەم زىندانە تاريكەدا بە خۇراگرى خۆتەۋە بەسەر بىردوۋە، تا ئەم ساتە ۋەختە بە بەلەن و گەت و لفتى شىرىنى ئەۋ جۆرە كەسانە فرىوت نەخۋاردوۋە، دىنايە پۇژىك بەپىۋەيە لە پەنجەرە خەيالىيەكەى خۆتەۋە ئازادىيەكى گەش گەش لە بەرەبەيانىكدا دەبىنىت." (فەتاح، ۲۰۰۹: ۸۴).

جۆرى فەزا لە پۇمانى (جەمشىد خانى مام)ى (بەختىار ەلى)دا فەزاي كراۋەيە، چونكە (جەمشىد خان) كارەكتەرى سەرەكى پۇمانەكە، دۋاي ئازادكردى لە زىندان و كەمبۈنەۋەى كىشى، ئارەزوۋى فرىنى بۆ دروست دەبىت، ۋەك لەم دەقەدا بە پوونى دەبىنرەت: "ئەمجارە مام زۆر لە زەۋى بەرز بوۋەۋە، پتر لە بالى كۆشكىكى دوو نھۆم لەسەر سەرمان ۋەك كۆلارەيەك كەۋتە مەلەكرىن و ۋەك بالندەيەك لە دەۋرى نىچىرىك بسوۋرپتەۋە بەۋ چەشنە لە ھەۋادا دەسوۋرا و دەچوو.... ئەۋە ئەۋ ساتە بوو كە باۋەرمەينا كە جەمشىد لەزەتتىكى ۋەھا زۆر لەۋ فرىنە دەبىنىت، ھەرگىز دەستبەردارى نايىت." (ەلى، ۲۰۱۰، ل ۱۷)، ئەمەش ئەۋە دەگەيەنىت، كە كارەكتەر لەبەرئەۋەى ئەۋەندە لە فەزايەكى ناخۆش و داخراۋى زىنداندا ژيانى بەسەربىردوۋە و ئازارى چەشتوۋە، بۆيە ھەزى فرىن لاي دروست دەبىت، چونكە دەيەۋىت بۆ ھەتا ھەتايە ئازاد بىت و لە

فەزايەكى كراوھ و خوشدا بژیت، بەلام لەگەڵ ئەوھشدا ھەندى جار كارەكتەر چيژ لە فرينهكەى نابینیت و ئازاد نابیت، چونكە فرينهكەى بە ھەز و ئارەزووى خوێ نابیت، بەلكو بە زۆر پيێ دەكریت و ھەك لیبۆكێك پيشانى خەلك دەدریت، بۆيە لە پووى دەروونییەوھ ئائارام دەبیت و ھەست بە سوکایەتى دەكات، ھەك لەم دەقەدا ھەگير ئاماژەى پي دەدات و دەلیت: " گوتى تازە ئەو ھەك لیبۆكێك، ھەك مەخلوقێكى گالتهجار، ھەك مەيموونیک ناسراوھ و ھەرگیز ناو و کەرەمەتى ناچیتەوھ جیگای خوێ. گوتى ھەموو مندالانى ئەم ولاتە منیان لەو قەفەسى سەگەدا بینوھ، کور و کچی سیاسییەکان کە سبەینى شوینى باوکیان دەگرنەوھ و ئەم مەملەكەتەیان بە وەرەسە بۆ دەمینیتەوھ، ئەم خانە لاوا و بیجورم و سووکەیان بینوھ، کاتیک دەموچاوى ھەك دەموچاوى گالتهجارەکان بۆیەکردوھ و فریوھ" (عەلى، ۲۰۱۰: ۱۴۶-۱۴۷)، لیرەدا ھەرچەندە كارەكتەر ئازادە و لە ئاسماندا دەفریت، کە شوینیکى كراوھى، بەلام لەگەڵ ئەوھشدا فەزايەكى ناخۆش و داخراوى دەبیت، چونكە لە پووى دەروونییەوھ ئائارامە بە فرينهكەى و ئازاد نییە.

شارى کەرکوک ھەرچەندە ھەكو شوین بە شوینیکى كراوھ دادەنریت، بەلام لە سایەى دەسەلاتى داگیرکەردا بۆ خەلكى شارەكە بە گشتى و كورد بە تايبەتى، فەزايەكى داخراو و ناخۆشى دەبیت، چونكە لە ئازادى و ھەلى كارکردن بيبەش دەكرين و زۆربەشیان لە پووى داراییەوھ ھەژاردەبن، ئەم فەزا ناخۆشەش وا لە بەشیکى زۆرى كوردەکانى ئەو شارە دەكات، بێر لە كۆچکردن بەرھە ھەندەران بکەنەوھ، بۆ ئەوھى لەم بارودۆخە ناخۆش و داخراوھ پزگاریان بیت. ھەك لەم نمونەيەدا ھەگير باس لە جیھیشتنى شارى کەرکوک دەكات لەلایەن دوو کارەكتەرى نيو پۆمانەكە و دەلیت: "دو فرم لە چاکەدا و وریا پارەكەیدا و چوونە دەرەوھى چایخانەكە. ملی ئەو پێمان گرت کە چەندین جار دەگەل (ورىا) بە دەمەتەقیوھ بەرھە مال دەگەپاینەوھ، لە کاتى ھەرزەكارى

باسی کچان، خویندن، ماوهیی باسی دلسۆزی و خەبات لە پیناوی نیشتیماں بوو، بەلام ئەمجارەیان باسی جیهیشتنی نیشتیماں و کەسوکارە، کە بەهۆی هەژاری و نەداری، دەمانەوی پزگار بین و باوەشی گەرمی نیشتیمانی دایک جیهیلین" (کەلۆپی، ۲۰۰۶: ۱۳-۱۴). کەواتە ھۆکاری کۆچکردنەکەیان خودی شاری کەرکوک نەبوو وەک شار، بەلکو ھۆکارەکە بوو ئەو فەزا ناخۆشە دەگەریتەو، کە خەلکی شارەکە لە ئەنجامی بیکار و کاسبی ھەیانبوو، چونکە دەسەلاتی بەعس لە ھەلی کارکردن بێبەشی کردبوو.

ھەر شوینیکی ھەرچەندە کراوە و خۆش بیت، بەلام کاتیکی مرۆف لە پووی دەروونیەو تیایدا ئاسوودە نەبوو، ئەوا وەک ئەو وایە لە زینداندا بیت و بەمەش فەزایەکی داخراوی دەبیت، ئەمەش بە پوونی لای (شیرین) کارەکتەری سەرەکی پۆمانی (ژن) دەبینریت، چونکە ھەرچەندە (شیرین) لە ولاتی سوید دەژی و شوینیکی کراوەیە، بەلام لەبەرئەوێ لە پووی دەروونیەو ئاسوودە نییە و کارەکەشی بە ویستی خۆی ھەلنەبژاردووە، کە لە نەخۆشخانە وەک پاککەرەو کار دەکات، جگە لەمە ھەردەم ترسی ئەوێ ھەیە مێردەکە ییدۆزیتەو، ئەم ھۆکارانە ھەموو وای لێدەکەن، ھەردەم لە کەش و فەزایەکی داخراودا بژی، بۆیە لەنێوان فەزای ئێرە (سوید) و ئەویدا (کوردستان) دوو فەزای دژ بەیەک دەبینن، کە یەکەمیان وەک وتیمان بەھۆی بارودۆخەکەو یەنەک بەھۆی شوینەکەو، کە داخراوە، ئەوێ تریشیان فەزایەکی کراوەی ھەیە و دلخۆش و ئارامە، چونکە ئەو پۆژە ییر دەکەویتەو، کە براکە ی ھەوالی وەرگیرانی لە کۆلیژی پزیشکی پی رادەگەیەنیت و ئەم لە خۆشیدا رادەکاتە کۆلان، وەک وەگێر دەلێت: "پۆژانە دوو نھۆمی نەخۆشخانەکە پاک دەکەمەو، یەکە یەکە ژوورەکان گسک دەدەم و زبڵەکان دەپۆژم و دواییش زەوپیەکە دەسپرمەو و توالیتەکان پاکدەکەمەو. ھەر نھۆمیک بیست ژووری تێدا یە. گەر بزانی ئەم کارە دەکەم پەنگە دلی بوەستی،

چونكه ئه‌و ده‌زانی چه‌ند ره‌نجم داوه و "ئه‌مړو له ولاتی به‌فرو سه‌وزایی، ولاتیك ته‌نانه‌ت خه‌ویشم پیوه نه‌بینیوه، به‌خه‌یالیشمدا نه‌هاتووه پوژیک له پوژان تییدا بگيرسیمه‌وه، له نه‌خوشخانه‌یه‌کدا کار ده‌که‌م. دایکم نازانیت لیره کچه‌که‌ی وه‌کو فه‌راشیک دامه‌زراوه... ئه‌و پوژهم له یاده که دلیری برام هاته‌وه و هاواری کرد: مژده، مژده له کولیزی پزشکی وهرگیریات، مزگینیم ده‌وی. نه‌مزانی چی بلیم، قیزاندم و به‌پیی په‌تی رامکرده کولان" (ئه‌حمده، ۲۰۰۵: ۳-۴).

وه‌گیږ له پو‌مانی (ژن)دا، باس له دوو شوینی داخراو ده‌کات، که هه‌مان که‌س له دوو کاتی جیاوازا تیااندا زیندانی کراوه، یه‌کیکیان زیندانی کردنی (شیرین)ه له ناو مال‌ه‌که‌ی خویدا، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌ستی نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه، ئه‌وا فه‌زایه‌کی کراوه‌ی هه‌یه، که‌چی له شوینه‌که‌ی ترده له ژووریک‌ی بی په‌نجه‌ره‌دایه، به‌لام ده‌ستی به‌ستراونه‌ته‌وه، لی‌رده‌هه‌رچه‌نده هه‌ردوو شوینه‌که‌ داخراون، به‌لام ئه‌و پروداوانه‌ی، که له هه‌ردوو شوینه‌که‌دا به‌سه‌ر (شیرین)دا هاتوون، بوونه‌ته هۆکار بو جیاوازی هه‌ردوو فه‌زاکه، وه‌ک وه‌گیږ له‌م ده‌قه‌دا ده‌لایت: "له‌ماوه‌ی ده‌پوژیکدا هه‌موو ژیان‌ی گورپا. جاری پی‌شوو کونه می‌رده‌که‌ی له ژووریک‌ی بی ته‌له‌فوندا زیندانی کرد، به‌لام ده‌ستی نه‌به‌سته‌وه، هه‌ر هیچ نه‌بی له مال‌ه‌که‌دا هاتوچوی ده‌کرد و خوی ده‌شت و خواردنی ئاماده‌ده‌کرد، که‌چی ئه‌مجاره له ژووریک‌ی بی په‌نجه‌ره‌دا زیندانی کراوه و ده‌سته‌کانی به‌ستراوونه‌وه" (ئه‌حمده، ۲۰۰۵: ۱۸۸)، واته فه‌زای یه‌که‌م ئه‌گه‌رچی فه‌زایه‌کی داخراوه، به‌لام به‌به‌راورد به‌فه‌زای دووه‌م جوړه کراوه‌ییه‌کی تی‌دایه، چونکه به‌هوی جووله‌کردنیه‌وه نیمچه ئازادییه‌کی جه‌سته‌یی هه‌یه، به‌لام له فه‌زای دووه‌مدا له پرووی جه‌سته‌یی و ده‌روونییه‌وه له فه‌زایه‌کی ته‌واو داخراودا ده‌ژی.

۴ **فەزاي (ئاوهدان/ خاموش):** ليرەدا باس لە دوو جوړه فەزاي دژ بهيهك دهكەين، كه يهكه ميان فەزاي ئاوهداني ياخود فەزاي دهنگداري پيڤهوتريت، ئەم جوړهيان هەر به ناوهكهيهوه دهناسرئتهوه، كه فەزايهكي پر له جوولە و چالاكي و دهنگهدهنگه، به پيچهوانهه فەزا دژهكهيهوه، كه به فەزايهكي بيدهنگ و خاموش و هيمن و بيچوولە و چالاكي دهناسرئتهوه و بويه پي دهوتريت فەزاي خاموش، بۆ زياتر ناسين و شارهزابووني ئەم دوو جوړه فەزا دژبهيهكه، چەند نموونهيهكي ئەو رۆمانانه دههينينهوه، كه بهلگەن بۆ ههبووني ئەم دوو جوړه فەزايه.

مندال ههردەم حەزى له ژینگهيهكي ئارام و دوور له شەپ و ئاژاوويه بۆ ئەوهى تيدا ههست به ئاسوودهى و ئارامى بكات، تەنانەت بۆ پهروهردهكردنیشى به هه مان شيوه پيويستى به فەزايهكي لهه جوړهيه، ههردەم وتراوه قوربانى يهكه مى نيوان ناکوکی و شهپهکانى دايک و باوک مندالە، ئەمەش زۆر به روونی له رۆمانى (گرهوى بهختى ههلالە) دا دهبينريت، (ههلالە) و (شيرزاد) وهك دوو كارهكتەرى ديارى ناو رۆمانهكه، بههوى شەپ و ناکوکی بهردهوامهکانيانوه، بهردهوام مالهكهيان فەزايهكي پر دهنگ و ژاوهژاوى ههيه. ههچەنده مال شوینی حهوانهوى خيزانه، بهلام بۆ ئەوان پيچهوانهيه، چونكه تەنها له سهرهتای ژيانى هاوسهريتياندا تيدا ئاسووده بوون، دواتر ورده ورده دهستيان كرد به شەپ و جنيودان و شت ههلدان بۆ يهكتري. ئەمان له فەزايهكي پر جوولە و دهنگهدهنگدا دهژيان، بههوى ئەوهى لهگهڵ يهك نهدهسازان، كهواته دهنگهدهنگ و فەزا پر جوولەكهى مالهكهيان، بههوى مال پاككردنهوه و ئيش و كارى ناو مالهكهوه نهبووه، بهلكو بههوى خراپى بارى دهروونى ههردووکیانوه بووه، ئەمەش لهه دهقدا به روونی دهبينريت، کاتيک وهگير دهليت: "شەپى ههلالە و شيرزاد به بۆله بۆل دهستى پيڤهکرد، پاشان تهشەر و توانج و، ورده ورده ناوونوتکه و شهپه جنيو و... ئەوهيان به دهم ههلسووړان به ناو مالهكه و ئەنجامدانى

کاره‌کانیانه‌وه ده‌کرد... که ته‌واو گهرم ده‌بوون شیرزاد کاغەز و کتییەکانی هه‌لآله‌ی له‌سه‌ر می‌زی کامپیوتیڤره‌که‌ی هه‌لده‌پشته‌ خوار و، هه‌لآله‌ ڤه‌سمه‌که‌ی خۆی و شیرزادی له‌سه‌ر ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ ڤریده‌دا. شیرزاد قه‌ندانی سه‌ر می‌زه‌که‌ی بۆ ده‌هاویشته‌ و، هه‌لآله‌ مؤمدانی سه‌ر ڤه‌فه‌ی ناشپه‌زخانه‌که‌ی تیڤه‌گرت. " (نه‌های: ۲۰۰۷: ۱۱-۱۲).

به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی به‌هۆی شه‌ڤ و ناکوکیه‌کانیانه‌وه زۆر نیگه‌ران و بی‌تاقه‌ت ده‌بیته‌، (ئاره‌زو)ی کچیانه‌، که‌ چه‌زی به‌م جۆره‌ فه‌زا ناخۆش و ده‌نگه‌ده‌نگه‌ی ماله‌وه‌ نابیت، به‌لکو وه‌کو هه‌ر مندالیکی تر ئاره‌زووی له‌ فه‌زایه‌کی ئارام و خۆش و بێ شه‌ڤه‌ بۆ ئه‌وه‌ی تیڤدا بژی، به‌لام له‌ کاتی ڤوودانی شه‌ڤی نیوان دایک و باوکیدا ناچار ده‌بیته‌ په‌نا بۆ شوینیکی ئارام و دوور له‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و شه‌ڤ بیات، ئه‌و شوینه‌ش یان پشت مۆبله‌کان، یان چه‌مام، یاخود به‌رده‌رگای ئه‌سانسۆره‌که‌یه‌، وه‌ک وه‌گێڤ ده‌لیته‌: "کچه‌ی کلۆل، تۆقاو و هه‌راسان به‌ گوێ دیواری هۆله‌که‌دا، له‌ پشت مۆبله‌کانه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌بال، چه‌مام... له‌وی زیاتر کوئی بوو خۆی لی بشاریته‌وه‌؟.....یه‌ک دوو جاریش که‌ ده‌رکه‌ی هۆله‌که‌ کرابۆوه‌ چووبوو له‌ ڤاره‌وی نه‌ۆمه‌که‌، له‌ پشت ده‌رکه‌ی ماله‌که‌یان خۆی شارده‌بووه‌وه‌. جارێک که‌سیک که‌ پێده‌چوو ڤیریژنه‌ فه‌نلانیدییه‌که‌ی دراوسێیان بیت ئاره‌زووی له‌ ڤاره‌وه‌که‌دا، له‌به‌ر ده‌رکه‌ی ئاسانسۆره‌که‌ بینیبوو، ده‌نگی شه‌ڤ و هه‌را و هوریا‌ی دایک و باوکیشی له‌ناو ماله‌وه‌ بیستبوو." (نه‌های، ۲۰۰۷: ۱۲)

هه‌ر له‌ ڤۆمانی (گه‌ره‌وی به‌ختی هه‌لآله‌)دا، فه‌زاکه‌ له‌ فه‌زایه‌کی ڤڤ ده‌نگه‌ده‌نگ و ئاوه‌دانه‌وه‌ ده‌گۆڤیت بۆ فه‌زایه‌کی خامۆش و کپ، ئه‌ویش گۆڤانی فه‌زای شاره‌، که‌ په‌یه‌ه‌ندی به‌ ڤووداوه‌وه‌ هه‌یه‌، که‌ دووچاری شاره‌که‌ ده‌بیته‌وه‌، کاتیکی به‌یانیه‌ک هه‌والا بلاوده‌بیته‌وه‌، که‌ حکومه‌ت سوپایه‌کی گه‌وره‌ی به‌ڤی خستوو و به‌ مه‌به‌ستی گرتنه‌وه‌ی شاره‌که‌، ئه‌م هه‌واله‌ش خه‌لکی شاره‌که‌ ده‌توقینیته‌، جا بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی شاره‌که‌

خویان له م مهترسییه بپاریزن، ناچار دهبن شار چوّل بکهن، وهگیر له م دهقه دا باسی ئەم فەزا کپ و خامۆشه مان بۆ دهکات و دهلیت: "دوو کورپی گهنج بوون که به سواری ماتۆر به کۆلانهکانی گهړهکدا دهگهړان و پهیتا پهیتا ههوالی نزیکبوونه وهی شهړ و سوپاکهیان به خهڵک را دهگهیانند. چهکدار بوون؟... ئەوهندهی لهبیر بوو که خهڵک تهواو تۆقابوون... له مالهکانیان هاتبوونه دهر. ههریهکهیان بنۆلهیهکیان به کۆلهوه بوو، یان تهلیسیکیان به شاندا دابوو... تاک و تهرا ئوتومبیل دههاتن و بنه مالهکانیان سوار دهکرد، تهراکتۆریکیش شهش ههوت بنه مالهی هه لگرت و به نرکه نرک و ناله نال کۆلانهکی جیهیشت... ئیواره بوو کۆلان و شهقامهکان چوّل بوون، بیجگه له تاک و تهرا خهڵک و ئوتومبیل که پر بوون له چهکدار، کهسیتریان تیا نه بوو" (نههایی، ۲۰۰۷: ۱۰۴-۱۰۶).

وهگیر له رۆمانی (سنوورداشیک له بیابان) دا وینهی دایکیکمان بۆ دهخاته روو، کاتیکی له خاکی غهریبی و له بیاباندا کورپه تاقانهکی له دهستدهات، ههر لهویش دهینیژن، تیندا باس له ههست و نهستی ئەو دایکه دهکات، که له کهشیکی چهنده ناخۆش و ناله باردا دهژی. لیږه دا دوو فهزای جیاواز و دژ بهیهک دهبینین، فهزایهکی پر له دهنگه دهنگ له کاتی ناشتنی تهرمی منداله که له بیاباندا، که دایکه که دروستی دهکات و داویان لی دهکات نهینیژن، فهزاکه ی تریش، که فهزایهکی بیدهنگ و خامۆشه، دوا ی ناشتنی تهرمی کورپه کهیان دروستدهبی، کاتیکی هه موویان بۆ له دهستدانی مندالیک له خاکی غهریبی بیدهنگ و بیتاقهت دانیشتون، به تایبهت دایک و باوکه که، وهک وهگیر دهلیت: "گه لاویژ به تهواوی تیکچوو، کهوته جنیودان به هه مووان، به تایبهت به فایهق، دهیگوت: بیویژدان دانا وا هاوارم بۆ دهکات، دایکه گیان خنکام، رزگارم که له دهسیان!! له پاش به خاکسپاردنی و داپۆشینی، ئەحمەد و گه لاویژ، دوو لاشه بوون، بیهۆش کهوتبوون، دوو کارژی له نیو ئەو دهیمه نه دلته زینه" (که لۆری، ۲۰۰۶: ۱۰۴-۱۰۵).

لەم دەقەشدا دوو فەزای جیاواز و دژ بەیەک دەبینین، یەكەمیان فەزایەکی ئاوەدان و دەنگدار و پڕ جوولە و چالاکییە، ئەم دوو جووڕە فەزا دژ بەیەکە یەكەمیان لەو کاتە دروست دەبێت، کە لۆرییەكە دەوستیت، لەگەڵ وەستانیشیدا فەزایەکی بێدەنگ دروست دەبێت، دواتر کاتێک لەگەڵ وەستانیدا هەموویان دەکەوێت بەسەر یەكدا. دووهمیشیان کاتێک (سامان) ی کارەکتەری سەرەکی پۆمانی (سنوورداشیک لە بیابان) دواى سنوورداشکردنەوهیان لە ولاتی سعودیە، خوێ و خێزانەكەى و هاوڕێکانیان دەگیرێن و دەیان بەنە لای دەواری ماله بەدووێکان، لە داخان هاوار دەکات و دەیکاتە دەنگەدەنگ بۆ ئەوێ ماله بەدووێکە لە دەستی سەربازەکان پزگاریان بکەن. فەزای دووهمیشیان، فەزایەکی کپ و بێدەنگ و خامۆشە، ئەمیش دواى ئەو پووداوە دروست دەبێت، کە وەگێڕ بۆمانى دەگێڕێتەو و دەلێت: "کە لۆریەكە وەستا، هەموو بەسەر یەكدا کەوتین. زانیم لای دەوارەكەیه، هەستامە سەر پێ و هاوارم بۆ پیریژنەكە کرد و گوتم: دایە.. دایە!! چەكدارەکان بە قوئاغە تەفەنگ دایانیشانەو، دیسان ژن و منداڵ هاواریان کرد... لە پشتهو دەسیان بەستین، منداڵ تەواو بێدەنگ بوون و سەرسامبوون، کە باوکیان دەبینی چۆن بە دەسی ئەم چەكدارانەو شێواو و زەلێل!! پرسیاری (سوژی) کچم کۆتایی هات، چاوەکانی لێکنا و سەری خستە سەر رانم، بێدەنگ فرمیسکی دەپشت، منیش نەمدەتوانی دەس بەسەر و قژەكەیا بێنم و دل و دەروونی هیۆرکەمەو" (کەلۆپی، ۲۰۰۶: ۱۲۵).

(نەنە پەرئ) ی کارەکتەری سەرەکی پۆمانی (گۆڕە درەوشاوەکان) باس لە سەردەمیکی کۆن دەکات و لە پێی گێڕانەوێەكەو دوو فەزای دژ بەیەكمان پیشان دەدات، فەزای یەكەم، کە دەنگدار و پڕ چالاکییە، کاتێک کۆمەلێک منداڵ خەریکی کۆکردنەوێ ئەو کاغەزانەن، کە کۆپتەرێک بەسەر شاردا فرێی داو، ئەمان بە یاری تێدەگەن. فەزای دووهمیشیان، فەزایەکی خامۆش و بێدەنگ، کە لە ئەنجامی چۆلبوونی شار دواى

رۆيشتنى كۆپتەرەكە دروست دەيىت، وەك وەگىر بۆمان دەگىرپتەو و دەليّت: "ھەر جارى كۆپتەر لەسەر شارى بگەرابوايە و قاقەزى فرەدابوايە، دەبوو جىژنەى مىدالان... بە بىرم دى ئەو پۆژە، مىدال و توال پمبەرمىيان دەھات، لەسەربان و لە كۆلان و سەرجادە... ھەر زىمەزلانىيان بوو... ھەتا پەپە قاقەزان بگرنەو... ھەر كە كۆپتەرەكە نەما، ئەوجا بە موکەبىرە... وەك پەچەتەيەكى گەورەيە بەناو بازار و بەناو گەرەكەكاندا دەپۆيشتن و بە خەلكيان دەگۆت، كەس لە مالى خوى نەيەتە دەروە... شار چۆل و ھۆل بووبوو، پى و بانى دەريى شاريشيان تۆق كەردبوو، ترومبىلەك، پەستەك، قەمەرەك، تىرپەك، پاسكلەك، عارەبانەيەك... ھىچ ھىچ نە دەھات، نە دەتيىنى! نە دەھاتە شارى نە لىي دەچوو دەري" (بەرنجى، ۲۰۰۸: ۷۷).

لە پۆمانى (گۆرە درەوشاوەكان)دا وەگىر لە دوو شويىنى جياوازدا دوو فەزاي جياوازمان پيشاندەدات، شويىنى يەكەميان گۆرستانە، كە دەلالەتە لە شويىنىكى داخراو و بيجوولە و ترسناك، مردووى تيدا دەنيژريت. ئەم شويىنە فەزايەكى كپ و خامۆش و بىدەنگى ھەيە، بەلام لە ھەمان كاتدا وەگىر فەزاي شارمان پيشاندەدات، كە فەزايەكى ئاوەدان و پىر لە جوولە و دەنگەدەنگى ھەيە، ئەمەش لەم دەقەدا بە پرونى دەبنىريت، كاتىك وەگىر دەليّت: "لە دوورەو كە ئەم جۆرە گۆرستانانەت دەكەويەتە بەرچاو، ھەر لە ئاوەدانىيەكى زۆر قەرەبالغ دەكا... كە بە ھەر كۆلان و گەرەكى مالىدا رابوورىت، گويت لە زۆر دەنگ و جوولەى ئاسەوارەكانى مرقوف و دەورووبەرەكەى دەبى... قىژدەيە لەوى، نووزەى گريانى لەملاو... بەلام لەناو ئەم ئاكجى بوو كپ و بىدەنگانەدا، لەناو ئەم دانىشتوانە كپ و ماتەدا، بە ھىچ بارى گويت لەم دەنگە دەركى و دروستكراوانە نابى" (بەرنجى، ۲۰۰۸: ۱۹۲).

له پۆمانی (ژن)دا، کاتیک (شیرین) دهگه پیتته وه بۆ ماله وه و دهبینیت نه (شارا) له ماله نه کچه که ی، مال شله ژاوه و جله کان به ماله که دا پهرش و بلاوبونه ته وه، زۆر له وه دهترسیت که سوکاری شارا هاتبن و ئەمانیان بردییت و کوشتیانن، بۆیه دهچیته ژووری نووستنه که و له ترسان گلۆپه که دهکوژینیتته وه، به لام "یه کیک ده رگا که ی کرده وه، زۆر ترسام، شارا و ده ریا یان کوشتی و هینابیتتیه وه بۆ ئیره؟ خۆم مت کرد، گویم له هیچ نه بوو، که سیک چوه ژووری نووستنه که. وتم ته واو خویانن هه ر ئه وانن، چونکه ده ریا هه رگیز بیده نگ نابێ. ده رگا که داخرایه وه. ته واو ئه وه تهرمه کانیا ن به جیهیشت و پۆیشتن. به کپی دهستم کرد به گریان و وهک شه قشه قه ده لهرزیم. ماوه یه ک وه ستام، هیچ دهنگی نه بوو، بریارم دا هیز بدهمه بهر خۆم و بچمه ژووری نووستنه که، هه رچه ندم ده کرد نه مده توانی، له بهر خۆمه وه دهموت ده ی هیچ دهنگی نایه ت. له بهر هه ناسه برکیی خۆشم گویم له هیچ فزه یه ک نه بوو" (ئه حمه د، ۲۰۰۵: ۱۴۲). له م دهقه دا دوو فزه ی دژ به یه ک له ماله که ی شیریندا ده بینن. فزه ی یه که میان، له ئه نجامی ده رگا کردنه وه و ها توچۆی که سیک و ده رگا داخرانه وه دروستبووه، به مهش فزه یه کی ده نگدار و پر له جو له و ئاوه دانی دروستکردووه له ماله که دا، به پچه وانه وه به کپی گریان و خۆمتکردن، فزه یه کی خامۆش و بیده نگ و بیجو له یان دروستکردووه، که واته له یه ک شویندا که ژووری نووستنه دوو جو ر فزه ی جیاواز ده بینیت.

له پۆمانی (گۆره دره وشاوه کان)دا وه گێر وینه یه کی ناوه وه ی زیندانمان پیشانده دات، له گه ل ئه و مامه له نامرۆخانه و دوور له هه موو دابونه ریت و یاسایه ک له لایه ن کاربه ده ستانی زیندانه که وه، به رانه بهر به زیندانییه کی شیعه مه زه به، که ناوی که پاره. فزه اکهش له و کاته دا دروستده بیت، کاتیک یه کیک له کاربه ده ست و زالمه کانی به عس به نزن ئه دات به که پاره بۆ ئه وه ی بیخواته وه و پاشان گرتیبه ردان و هاوار و

نالەنالی کەرپار و بانگکردنی دایکی، ئەم ڕووداوانە بەیەکەوێ فەزایەکی پڕ لە دەنگ و جوولە لە گۆرەپانەکەدا دروست دەکەن، بەلام دواتر فەزاکە دەگۆرێت بۆ جووێکی تری دژ، کە فەزای بێدەنگ و خامۆشە، ئەمەش لەم دەقەدا دەبینرێت، کە وەگێڕ تیایدا دەلێت: "(حەجاج) بە بزەییەکەوێ، چەند هەنگاوێ لێی نزیکەوتەوێ، شخاتەییەکی لەناو گیرفانی دەرھینا، هەر لەناو دەستی خۆیدا هەلگێڕ و وەرگێڕی دەکرد، بە ئەسپایی دەنکە شخاتەییەکی بە ئاگر کرد و بۆی هەلدا! کەرپار، کەرپار!.....هەر لە بنی پێی هەتا تەوقە سەری، بوو بە قەقنەسیکی گرگرتوو.....چەند هاواریکی بەرز و هەلقەرچاوی لە دەم دەرچوو، بە هەنسک و بانگکردنی گۆر غەریب ئامیزەوێ، چەند جاری بانگی دایکی کرد..... هەموو چاوەکان فرمیسکیان هەلەدوێران، هەموو قورگی پڕبوو لە لەرز و گریان، ئەو دەست و پەنجانەی کە دەمی لەوێ پێش چەپڵەیان دەکوێتا و فیکەیان پێی ڕادەنا، هەموو سەر هەلگەران" (بەرزنجی، ۲۰۰۸: ۲۳۴-۲۳۵). کەواتە مردنی (کەرپار) بە شیوەییەکی درێندانە و ناخۆش و ناخەهژین، ھۆکار بوو بۆ دروستبوونی فەزا کپ و بێدەنگ و خامۆشەکە، نەک خودی شوێنەکە وەک زیندان، چونکە شوێنەکە تەنھا وەک چوارچێوەیەکە بۆ دروستبوونی فەزاکە.

ئەنجامەكان:

لە كۆتايى لىكۆلئىنە وەكەدا گەيشتىنە ئەم ئەنجامانەى خوارەو:

۱- واتا فەرھەنگىيەكانى فەزا لە نىوان دوو مەدلۇلدا دىن و دەچن، كە برىتىن لە: شوين و پانتايى.

۲- ھەردەم فاكترەكانى وەك: (ئابوورى، كۆمەلايەتى، ئايدىلۆژى، دەروونى، سياسى و ... ھتد) جگە لەوانەش بارودوخ و كەشى شوينەكە ھۆكارن بۆ ڤوودانى ڤووداوەكان و دروستبوونى فەزا، نەك خودى شوينەكان.

۳- لە ڤۆمانى (گرەوى بەختى ھەلالە)دا، فەزاي نامۆ لە زۆربەى زۆرى ڤووداوەكانى ناو ڤۆمانەكەدا بوونى ھەيە، ھۆكارەكەش بۆ ڤەيوەستبوونى زۆربەى ڤياوانى كورد بە دابونەرىت و كلتوور دەگەڤىتەو، جا چ لە كورستان بىت يان لە ھەندەران.

۴- ژنى كورد، بە زۆرى فەزايەكى داخراوى چەشنى زىندانى بۆ دروستكراو، ھۆكارەكەش بۆ ڤياوسالارى و وابەستەبوون بە دابونەرىت و لايەنى كۆمەلايەتى دەگەڤىتەو، ئەمەش لە ڤۆمانى (ژنى) (رېواس ئەحمەد) بە زەقى ڤەنگى داوئەتەو.

۵- لەبەرئەوئەى (بىابان) ڤۆژانى ناخۆش و ئەنفال بىرى كورد دەخاتەو، ئەمە وای كردووە، كە ھەردەم وەك فەزايەكى نامۆ سەيرى بكريت، ئەمەش لە ڤۆمانى (سنوورداشىك لە بىابان)دا بە ڤوونى ڤەنگى داوئەتەو.

۶- پۆماني (جهمشيد خاني مامم) فەزايەکی کراوەی ھەيە، چونکە کارەکتەر ئەوەندە لە فەزايەکی ناخۆش و داخراودا ژیاوە، دواي ئازادبوونی لە زیندان ھەز بە ئازادی و فرین و کەشی کراوە دەکات. ئەمەش ئەوە دەگەيەنیت، کە تاکی کورد لەبەرئەوێ لەلایەن پزێمە يەک لەدواي يەکەکانەو ھەوسینراوەتەو ھە زولمی لیکراو ھە زیندانی کراو، بۆيە ھەردەم ھەز بە ئازادی و فەزای کراوە دەکات.

۷- زۆربەي جار لە پیناو مانەوێ خۆيان و پینگەکانيان، دەسەلاتداران دژ بە گەلەکەيان جۆرەھا رینگای وەک: (لیدان، کوشتن، زیندانی کردن، ترس و توقاندن و ... ھتد) بەکار دەھینن و ئەمەش دەبیته ھۆی دروستکردنی فەزايەکی ناخۆش و داخراو، کە ئەم جۆرە فەزايەش بە ھوونی لە پۆماني (ساباتیک لە میژەلۆک) دا دەبینریت.

۸- فاکتەرەکانی وەک (کۆمەلایەتی، میژوویی و سیاسی) و کارکردن لە کاری ریکخراوێ، بە زۆری ھۆکارن بۆ دروستکردنی فەزايەکی پڕ لە جوولە و چالاکي، ئەمەش بە ھوونی لە پۆماني (گۆرە درەوشاوەکان) دا دەبینریت، کاتیکی کارەکتەری سەرەکی ھاوسەرەکی شەھید دەبییت، ھەم وەکو دایک، ھەم وەکو بەخیوکاریک، و ھەمیش وەکو ھاوسەریک بەردەوام دەبییت و کۆل نادات لە ژيان، بیگومان ئەمەش نیشانەيە بۆ ئازايەتی و کۆلنەدانی ژنی کورد.

سه‌رچاوه‌کان:

به زمانی کوردی:

- ئەفلاتون: (٢٠١١)، سه‌رجه‌م به‌ره‌مه‌کانی ئافلاتون، وه‌رگی‌رانی: عیمران هاواری، ب ١، چ ١، بلاوکراوه‌کانی خانه‌ی چاپ و په‌خشی پینما، چاپخانه‌ی ره‌نج، سلیمانی.
- به‌ختیار عه‌لی: (٢٠١٠)، جه‌مشید خانی مامم که هه‌میشه با له‌گه‌ل خۆیدا ده‌ییرد، ئەندیشه‌ بو چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیب، چ ١، سلیمانی.
- حسام به‌رزنجی: (٢٠٠٨)، گۆره‌ دره‌وشاوه‌کان، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چ ١، هه‌ولێر.
- رێواس ئەحمەد: (٢٠٠٥)، ژن، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان، چ ١، هه‌ولێر.
- سه‌دره‌دین محی‌دین که‌لۆری: (٢٠٠٦)، سنوورداشیک له‌ بیابان، چ ١، له‌ بلاوکراوه‌کانی خانه‌ی چاپ و په‌خشی پینما، سلیمانی.
- عه‌تانه‌هایی: (٢٠٠٧)، گره‌وی به‌ختی هه‌لآله‌ دواروژه‌کانی ژیا‌نی بالنده‌یه‌کی کۆچەر، چاپخانه‌ی ره‌نج، چ ١، سلیمانی.
- محمد پ‌شید فه‌تاح: (٢٠٠٩)، ساباتی‌ک له‌ میژله‌وک، چاپه‌مه‌نی سایه، چ ١، سلیمانی.

به زمانی عه‌ره‌بی:

- أحمد أمين، زكي نجيب محمود (١٩٣٥)، قصة الفلسفة اليونانية، مطبعة دارالكتب المصرية، ط ٢، القاهرة.

- احمد بن فارس بن زكريا ابو الحسين: (١٩٩١)، معجم مقاييس اللغة، تحقيق: د.عبد السلام هارون، المجلد ٤، دار الجيل، ط ١، بيروت.
- أحمد فؤاد الأهواني(د.): (١٩٥٤)، فجر الفلسفة اليونانية قبل سقراط، دار إحياء الكتب العربية عيسى البابي الحلبي وشركاه، ط ١، سوريا.
- الأزهر الزناد: (٢٠١٠)، نظريات لسانية عرفنية، الدار العربية للعلوم ناشروان، منشورات الاختلاف.
- اعتدال عثمان، إضاءة النص، دار الحداثة، للطباعة والنشر والتوزيع، ط ١، بيروت، لبنان، ١٩٨٨.
- أوريدة عبود: (٢٠٠٩)، المكان في القصة القصيرة الجزائرية الثورية "دراسة بنيوية لنفوس ثائرة"، دار الأمل للطباعة والنشر والتوزيع، الجزائر.
- جيرار جنيت وآخرون، الفضاء الروائي، ترجمة: عبدالرحيم حزل، أفريقيا الشرق، بيروت، لبنان، ٢٠٠٢.
- حسن نجمي: (٢٠٠٠)، شعرية الفضاء السردي "المتخيل والهوية في الرواية العربية"، ط ١، المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء، بيروت.
- حسين حرب: (١٩٧٩)، الفكر اليوناني قبل الافلاطون، دارالفارابي، بيروت.
- حميد لحداني: (٢٠٠٦)، بنية النص السردي "من منظور النقد الأدبي"، ط ٣، المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء، بيروت.
- سعيد يقطين: (١٩٩٧)، قال الراوي "البنيات الحكائية في السيرة الشعبية"، المركز الثقافي العربي، ط ١، الدار البيضاء، بيروت.

- سمر روعي الفيصل: (٢٠٠٣)، الرواية العربية "البناء والرؤيا"، مقاربات النقدية، منشورات اتحاد الكتاب العرب، ط١، دمشق، سوريا.
- عائشة بنت يحيى الحكمي: (٢٠٠٦)، تعالق الرواية مع السيرة الذاتية "الإبداع السردي السعودي أنموذجاً"، الدار الثقافية للنشر، ط١، القاهرة.
- عبدالمجيد نوسي: (٢٠٠٢)، التحليل السيميائي للخطاب الروائي "البنيات الخطابية- التركيب- الدلالة"، شركة النصر والتوزيع والمدارس، ط١، الدار البيضاء.
- عبدالمك مرتاض: (١٩٩٨)، في نظرية الرواية "بحث في تقنيات السرد"، المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، الكويت.
- على سامي النشار وآخرون(د): (١٩٦٩)، هيراقليطس فيلسوف التغير وأثره في الفكر الفلسفي، دارالمعارف، ط١، القاهرة.
- عما نؤيل كنت: (١٩٨٨)، نقد العقل المحض، ترجمة: موسى وهبة، مركز الانهاء القومي، لبنان.
- غاستون باشلار: (١٩٨٧)، جماليات المكان، ترجمة: غالب هلسا، ط١، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت.
- الفيروز آبادي: (٢٠٠٧)، القاموس المحيط، دار الكتب العلمية، ط٢، بيروت.
- مارتن هايدغر: (٢٠٠٨)، نقد العقل الميتافيزيقي، ترجمة: د.علي الحبيب الفريوي، دارالفارابي، ط١، بيروت، لبنان.
- محمد الناصر العجيمي: (١٩٩١)، في الخطاب السردي "نظرية قريماس"، دار العربية للكتاب، تونس.

- محمد بن أبي بكر الرازي: (١٩٩٠)، مختار الصحاح، ضبط: مصطفى ديب، دار الهدى، ط٤، بيروت.
- مراد عبدالرحمان مبروك: (٢٠٠١)، جيوبولوتيك النص الأدبي "تضاريس الفضاء الروائي نموذجاً"، دار الوفاء لدنيا الطباعة و النشر، الاسكندرية.
- مصطفى غالب: (١٩٨٨)، أرسطو، دار مكتبة الهلال، بيروت.
- ياسين النصير: (١٩٨٠)، الرواية والمكان، دراسة في فن الرواية العراقية، الموسوعة الصغيرة ٥٧، منشورات وزارة الثقافة والأعلام، دار العريّة للطباعة، بغداد.

به زمانی ئینگلیزی:

- John Andrew Simpson: (2008), The Oxford English dictionary, Clarendon press, edition 2.
- Max Jammer: (1969), concepts of space: the history of Theories of space in Physics, Cambridge, Mass: Harvard University Press.
- Edward S. Casey: (1997), The Fate of Place, University of California Press, U.S.A.
- M.Heidegger: (1962), Being and Time, translated by: John Macqyarrie and Edward Robinson, First English edition, Blackwell, Publishers Ltd, UK.

به زمانی فه‌ره‌نسی:

- Gerard Genette: (1966), Figure1, Edition du seuil, Paris.-
- Larousse: (2001), VVE, France.-

ملخص:

يعد الفضاء أحد الأسس التي تقوم عليها الرواية، ويقع عليه الثقل الأكبر، لأن الفضاء يضعنا في جو الرواية ويجعلنا في لهفة نطلب معرفة الأحداث وطبيعة شخصيات الرواية ومزاجها، وماذا حل بهم، ونتطلع إلى الخواتيم، وأيضا نحس بجمالية الحكاية، ومع أن ظهور الفضاء يبدو حديثا في الدراسات الأدبية، وذلك بسبب أن النقد والأدب كانا مهتمين بالعناصر الروائية الأخرى مثل الأبعاد الأيديولوجية للنصوص الروائية، والزمن، والأثر، والحوار، والحدث، ...، ولذلك فإن الأبحاث المتعلقة بالفضاء الحكائي أبحاث جديدة لأسباب تتعلق بأهمية الموضوع، وقلة الدراسات في هذا المجال، ويعد بحثنا هذا الموسوم: ((الفضاء الحكائي بين تضاد الرواية الكردية (٢٠٠٥ - ٢٠١٠) أنموذجا)) مخصصا لهذا الموضوع.

Abstract

Space is one of the major components which novels are built on. Its importance is to the extent that holds the value of the novel because it involves us in its atmosphere and makes us to follow the events, nature, mood of characters and their fate eagerly and expect the endings, feel the sense of nice narration, as well. Beside of this, its appearance in literary researches is new, thus, the researchers and critics focused on the importance and concentrated on other elements such as; ideological aspects of novel transcripts, time, characters, discussions and events, etc. Because of this, the researches that relate with space in novels are new. Due to the importance of the topic and limited number of researches in this field, this study holds the title (Space narration between contraries in Kurdish novels (2005-2010) as a sample).